

maslina

Školski list učenika Osnovne škole Slano

TEMA BROJA: Prirodna i kulturna bogatstva Dubrovačkog primorja

**10. obljetnica
UNESCO-ve
Konvencije za
zaštitu
nematerijalne
baštine:**

*Prepoznatljivost
sačuvana kroz burnu
i tešku povijest*

Intervju:
Učiteljica
biologije i prirode
Iva Gavran odlazi
u zasluženu
mirovinu

**Bajkom protiv
ovisnosti**

Projekt:
Piercing i
tattoo:
ukras ili
užas?!

**Priča o
Brblji
Sveblebu**

**Razgovor s
načelnikom
općine
Dubrovačko
primorje**

**Tko su
naši
Ambasadori
dobrote?**

Osnovna škola SLANO

RIJEČ RAVNATELJICE

Draga djeco, poštovani roditelji i nastavnici,

sretan sam što smo, unatoč vrlo ograničenim financijskim sredstvima, uspjeli realizirati još jedan broj naše Masline te tako zadržati kontinuitet stvaran godina-ma.

Pohvaljujem i zahvaljujem svima koji su vrijedno i s entuzijazmom zadnjih nekoliko mjeseci radili na osmišljavanju lista. Posebice ističem novinarsku grupu sa svojom mentoricom te kolege učitelje i stručne suradnike koji su svatko na svoj način doprinijeli raznovrsnosti i kvaliteti sadržaja. Mi smo mala škola, u smislu broja učenika, ali smo veliki po uspješnom sudjelovanju u brojnim aktivnostima, bilo da se radi o natjecanjima, smotrama, prigodnim obilježavanjima značajnih datuma, humanitarnim i ekološkim akcijama pa i plesnoj uspješnici povodom Međunarodnog dana sreće.

Na kraju još jedne nastavne godine poseban pozdrav upućujem našim osmašicama koje ovih dana donose jednu od prvih i vrlo važnih životnih odluka - odabir srednje škole. Vjerujem u vas i želim vam puno uspjeha i zadovoljstva u nastavku školovanja.

Svima Vam želim ugodan i zabavan ljetni odmor, napunite baterije i vidimo se 8. rujna kad počinje nova školska godina. Vesna Vodopivec, ravnateljica

IMPRESUM

IZDAVAČ

Osnovna škola Slano

KONTAKTI ADRESA

020/871-255, 871-514

Trg Ruđera Boškovića 17, Slano

ured@os-slano.skole.hr

http://os-slano.skole.hr

UREDнице

Tea Kompar, dipl. knjižničar i prof.
Ljiljana Šimunović, prof. hrv. jezika;

FOTOGRAFIJE

Josip Kačunić, vjeroučitelj
Tea Kompar, knjižničarka i prof.
Ivan Potrebica, 7. razred

NOVINARI

Karlo Čolaku, Daphne Franušić, Nina Kasavica,
Karmen Knežić, Mihaela Krečak, Nikoleta Pitarević,
Ivan Potrebica, Petra Rajković, Adriano Vojvodić

TISAK I NAKLADA

Alfa-2 d.o.o., Dubrovnik
70 primjeraka

SADRŽAJ

Uvodna riječ	1
Visočanske lokve	3
Majkovske crkve i kapelice	3
Slanjske javne vode	6
OŠ Slano u posjeti Županiji	6
Ambasadori dobrote	7
Iz Spomenice škole	9
UNESCO-va Konvencija	13
Naša školska knjižnica	14
Razgovor s učiteljicom Ivom Gavran	15
Razgovor s načelnikom Općine	17
Zaštita od požara	18
Piercing i tattoo: ukras ili užas?!	19
Kreativni kutak	21,22,25,27
Čuvamo zavičajni govor	23
Primorski vez i Lindo	24
Dramska i glazbeno-likovno-sportske skupine	26
Naša škola - Eko škola	28
Vjerski kutak	29
Dan škole	30
Zabavni kutak	31
Adio, osmašice!	32

NASLOVNICA: Toni Ševelj, 6.r.

Visočanske lokve

Priredio: Adriano Vojvodić
Voditeljica: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

U nedavna vremena lokve su u selima Dubrovačkog primorja bile sigurnost žiteljima u dugim i sušnim ljetima. Budući da se većina žitelja primorskih sela bavila stočarstvom, lokve su u neku ruku bile izvori života. Voda se u pučevima štedjela za piće pa se na lokvama napajala stoka, prala roba i zalijevala baština.

U lokvama se i danas love žabe koje se spremaju za jelo i napajaju domaće i divlje životinje.

U Visočanima postoje četiri lokve o kojima sam želio saznati više. Razgovarao sam s babom i djedom koji u Visočanima žive i čiji je život u prošlosti bio povezan uz lokve.

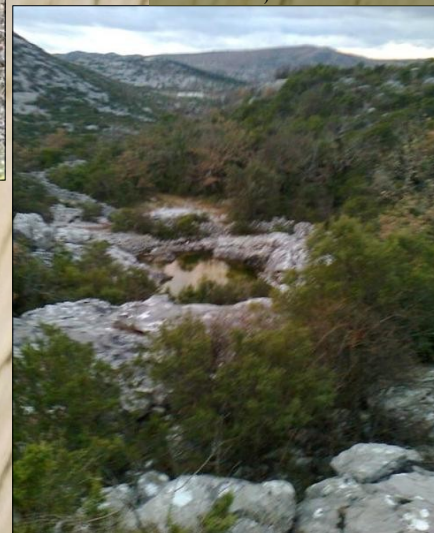
Ljudi su na njih pazili. Ogradili su ih suhozidom i načinili kamene stube kako bi im i ljudi i životinje lakše prišli.

Učka Torina

Lokva

Korito Sjerbava

Lokvica

Majkovske crkve i kapelice

Priredile: Nikoleta Pitarević, Petra Rajković i Nina Kasavica
Voditeljica: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

Majkovi su selo u Dubrovačkom primorju u kojem je po provjerenim arhivskim podacima 1939. godine živjelo oko tisuću stanovnika. Na žalost danas se taj broj sveo na svega nešto više od stotinu žitelja koji stalno borave u Majkovima.

Osnovna škola je prestala s radom 1991. godine. Od tada mi, majkovska djeca, školu pohađamo u Slanomu. Ponosni smo žitelji svoga sela i svojih zaseoka. Čuvamo tradiciju, negujemo uspomene i slijedimo običaje.

Majkovi (izvor: pticica.com)

Stranica 4

U Majkovima je sagrađeno i sačuvano osam crkava i kapelica. Istražili smo osnovne podatke o njima i s ponosom ih objavljujemo u ovom broju školskog lista.

U istraživanju smo koristili zapise pokojnog don Iva Đanovića, dugogodišnjeg majkovskog župnika. Puno podataka smo dobili u svojim obiteljima, a osobito interesantne podatke dobili smo od gospara Marka Biskupa (mlađeg) kojemu je ova građa izuzetno bliska.

Crkva sv. Liberana nalazi se na brijegu iznad Raca. Sagrađena je 1905. godine kako piše na kamenoj ploči iznad ulaznih vrata. Ovo je zavjetna crkva iz vremena dok je ovaj lokalitet bio pod vinogradima. Ratačko vino bilo je nadaleko poznato i služilo se čak i na bečkom dvoru. Proizvodnja vina bila je u to vrijeme glavni izvor prihoda u obiteljima.

Kako se dogodilo da je par godina za redom tuča uništavala vinograde, narod je odlučio sagrađiti zavjetnu kapelicu sv. Liberanu. Svake godine 29. srpnja, na sv. Liberana, u kapelici se služi misa, čini procesija sa svečevim kipom i obavlja blagoslov polja.

Crkva sv. Stjepana je spada u red starih povijesno slojevito građenih seoskih crkava. Ona predstavlja spomenik kulture lokalnog značaja. Nastajala je u razdoblju od 14.-18. stoljeća.

Najstariji je središnji apsidalni dio crkve. Današnji izgled crkve konačno je definiran prigradnjom trovodnog trijema na zapadnom glavnom ulazu u crkvu.

Crkva sv. Stjepana

Crkva Presvetog Trojstva

Crkva sv. Liberana

Sveti naš Liberane!

Liberaj nas groma, grada, maće.

Svake muke, nemoći, bolesti,

dezgracije,

Nerodnje i svakoga drugoga zla i grijeha.

Neka smo ti preporučeni.

Hvalimo te!

Smiluj nam se!

(Kazivala: Ane Pitarević, Prljevići)

Crkva Presvetog Trojstva sagrađena je 1905. godine na mjestu starije crkve od koje je sačuvano tek nekoliko kamenih ulomaka među kojima je gotički natpis s nadvratnika starije crkve i dijelovi renesansnog oltara. Crkvu je projektirao Ćiril Iveković, a posvetio biskup dubrovački Josip Marčelić. U Domovinskom ratu je crkva presvetog trojstva bila prilično stradala, a dodatnu štetu pretrpjela je od posljedica potresa 1996. godine. Obnova je dovršena 2005. godine. Ova crkva je najveća crkva u Majkovima.

Kapela sv. Franje nalazi se u sklopu privatnog posjeda i stambene kuće obitelji Tutman, „kapela u đardinu“. U njoj se ne služe mise, ali je spomenik kulture lokalnog značaja. Kapela je kasnosrednjovjekovne provenijencije s naknadnom barokizacijom.

Gospa od zdravlja je mala zavjetna kapela u Prljevićima. Sagrađio ju je Petar Biskup 1898. godine kao svoj zavjet. U unutrašnjosti kapele u zidu je ugrađena kamena ploča u kojoj je uklesano: „Čini zadužbinu Petra Biskupa Ivanu Biskupu, a zadužbina komu pristane 1898“.

U ovoj se crkvi misa služi jednom na godinu, na blagdan Gospe od zdravlja, 21. studenoga. Nalazi se na privatnom posjedu obitelji Biskup.

Kapela sv. Nikole

Kapelica sv. Ilije sagrađena je na vrhu brda Osojnika. Mala je to kapelica u kojoj se misa slavila dva puta godišnje i to za blagdan Sv. Antuna padovanskog 13. lipnja i Sv. Ilije 20. Srpnja. Poslije Domovinskog rata više se ne održavaju misna slavlja u njoj jer je na nepristupačnom terenu, a postoji i opasnost da je okolica minirana.

Smatra se da je crkva sv. Petra u Grbljavi izgrađena u 15. st., obnovljena u 19. st. kako je uklesano u kamenoj ploči iznad ulaznih crkvenih vrata.

1863. godine spominje se u vizitaciji dubrovačkog nadbiskupa 1671. godine. Oltarnu sliku darovao je kapetan Ivo Pitarević.

Crkva sv. Petra

Majkovci su veoma ponosni na svoju sakralnu baštinu i uredno je održavaju i upućuju najmlađe kako bi se sačuvala kulturno – povijesna vrijednost ovih građevina.

Priredila: Karmen Knežić, Voditeljica: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

Prije 102 godine Slano je dobilo vodovod. Iz Usječenika na istočnoj strani slanjskog zaljeva voda je dovedena u centar Slanoga. Tada su na tekuću pitku vodu postavljene i četiri javne fontane (česme). Od njih četiri danas je samo jedna u funkciji i to ona ispred crkve sv. Jeronima na kojoj je i zahvalna ploča Josipu Baču koji je imao svoj veliki doprinos u dovođenju vodovoda u centar Slanoga. Dvije fontane više ne postoje.

Ovi spomenici piću koji život znači nepromišljeno su uklo-njeni i od njih nije ostalo ni traga. Jedna je bila uz kuću obitelji Burić, a druga na mjestu nekadašnje banke u sklopu hotela Admiral. Treća još uvijek postoji na raskrižju ispred Kneževa dvora, ali odavno nije u funkciji. U vrijeme dok su služile svoje, svaka je fontana u podnožju imala svoje korito. U njemu se napajala stoka, prala roba i koristila voda za kućanstva. Danas bi te fontane, "da su žive", uz svoju osnovnu svrhu i namjenu bile i vrijedna turistička atrakcija

strancima koji vodu kupuju u trgovinama i spomenici vodi. Osim jedne sve su presušile i umrle.

Možda za onu ispod Kneževa dvora još ima nade?

Osnovna škola Slano u posjeti Županiji i Gradu

Priredila: Marija Pendo, učiteljica

29. svibnja, trećaši i četvrtaši su imali terensku nastavu u Dubrovniku. Posjetili smo Županiju i župana Nikolu Dobrosravića. Jedno je o Županiji učiti iz knjige, a drugo vidjeti sve na terenu, u stvarnosti. Nakon druženja sa županom uslijedio je uspon žičarom do Srđa. Grad smo vidjeli kao iz ptičje perspektive. Posjetili smo Muzej Domovinskog rata gdje smo saznali puno informacija o stradanjima u Dubrovniku. Želimo biti upoznati s istinama iz prošlosti i biti ponosni na sve naše pretke junake koji su život založili za našu Domovinu i slobodu.

Po povratku u Grad dočekao nas je gradski vodič Dživo Vlahušić koji nam je poklonio vodstvo gradom. Ušli smo i u zatvor Dubrovačke Republike u Kneževu Dvoru i shvatili uistinu što znači kad nisi slobodan. Družili smo se sa Mihom Pracatom, Marinom Držićem, Ivanom Gundulićem... Pa kakva bi to šetnja Stradunom bila da nismo pojeli sladoled? A onda, trk da nas dundo Ivo Sutić ne čeka! Sretni, zadovoljni i pomalo umorni vratili smo našim domovima.

Tko su naši Ambasadori dobrote?

Učini dobro djelo i ne očekuj ništa zauzvrat!

Priredila: Ivana Penjak Kasavica, pedagoginja

Cilj projekta «Učini dobro djelo i ne očekuj ništa zauzvrat» je osvijestiti u svakom djetetu i svima koji se sa projektom susretnu da se stvarno bogatstvo ne mjeri u novcima, modnim markama ili najnovijim mobitelima već u sposobnosti da svojim pozitivnim djelovanjem mijenjamo svoju stvarnost. Radost zbog učinjenog dobrog djela nemjerljiva je u bilo kojoj valuti, a upravo ta ista radost uči nas da darivajući drugog darujemo i sebe. Čineći dobro drugima ne očekujući ništa za uzvrat također učimo da nam se «dobro dobrim vraća» jednako kao i zlo.

Raspravljajući s njima o mogućnostima da u njihovom razredu, našoj školi i cijelom svijetu bude više dobrote, olujom ideja, iznjedrio je naizgled jednostavan prijedlog: »Tajno ćemo činiti dobra djela i svijet će time postati bolje mjesto, a kada mi sami počnemo raditi drugima dobro to će i njih potaknuti da čine dobra djela i svijetom će se proširiti virus dobrote.»

Projektom smo planirali potaknuti razumijevanje osnovnoškolaca o važnosti pozitivne namjere, dobrovoljnog rada, razvijanju humanih vrednota usmjerenih na dobrobit pojedinca kako u školi, tako i u široj zajednici. Projektom „Učini dobro djelo i ne očekuj ništa za uzvrat“ naši su učenici doprinijeli organiziranju humanitarnih akcija za članove društva svih životnih dobi što im je ujedno omogućilo da steknu i razviju poželjne kompetencije aktivnog građanina: komunikativnost, poduzetnost, informacijsko-komunikacijske vještine, svijest o potrebi brige za druge, praktično-radne vještine za svakodnevni život, razvijanje sposobnosti kritičkoga mišljenja i rješavanja problema.

U projektu su sudjelovali učenici četvrtog razreda s učiteljicom Dubravkom Lučić te voditeljicom Ivanom Penjak Kasavica.

Plan djelovanja koji bi doveo do primjene predloženog najboljeg rješenja sastoji se u sljedećim aktivnostima: zajedničkim istraživanjem doznali smo da naša sugrađanka Ivana Bratoš putuje u Afriku, u Ugandu i da će tom prilikom posjetiti jednu lokalnu školu. Zamoli smo je da dozna što je djeci u toj afričkoj školi najpotrebnije i doznali da im fali drvenih bojica i šiljila. Našu smo akciju započeli donošenjem u školu starih bojica i šiljila te nakon zajedničkog šiljenja iste smo poslali u Ugandu.

Nevjerojatna povratna informacija sa preko 100 crteža djece iz Ugande sa istim bojicama koje smo im poslali, plakati životinja iz nacionalnog parka u Ugandi, fotografije djece iz Ugande dok nam crtaju ohrabрили su nas da se predstavimo prvo u cijeloj školi, a zatim i u medijima s našim projektom. Objavljeni su članci u svim lokalnim novinama, a uslijedilo je javljanje na Hrvatskom radiju Dubrovnik i dolazak novinarkе Hrvatskog radija Nike Nagy u školu da razgovara sa «ambasadorima dobrote» kako su nas u novinama nazvali.

Dogovorili smo se da nakon pojedinačnih predavanja po razredima i radionica u kojima ćemo preko bajki i razgovora učenicima približiti značenje dobrog djela, započnemo sa realizacijom dobrih djela. Dogovorili smo tiskanje kartica dobrote koje bi svaki sudionik projekta ostavio po učinjenom dobrom djelu sa pozivom da se zahvaliti možemo čineći dobro djelo nekom drugom. Svaki učenik je dobio bilježnicu za bilježenje svojih dobrih djela. Općina Dubrovačko primorje pomogla nam je u tiskanju kartica dobrote. Sudionici su u projektu razvijali svoje istraživačke vještine. Timskim radom i istraživačkim učenjem stjecali su nova znanja o volonterstvu i potrebama osoba treće životne dobi. Prenosili su ih vršnjacima i predstavljali projekt u svojoj lokalnoj zajednici i tako stjecali iskustva javnog nastupa i građanski odgovornog ponašanja.

Učenci govore o dobrim djelima na priredbi povodom Dana škole

IZ SPOMENICE ŠKOLE...

Učenici OŠ Slano, osim učenika prvoga razreda, u petak 11. listopada su posjetili Split. U pratnji svojih učiteljica i učitelja realizirali su cjelodnevni izlet u okviru terenske nastave kojom je planiran posjet Splitsko-dalmatinskoj županiji i samom gradu Splitu. Obilazak najznamenitijih građevina i sakralnih objekata u Splitu je većinu oduševio jer je mnogima ovo bio prvi posjet Dioklecijanovim podrumima i Dioklecijanovoj palači, Jupiterovom hramu, Marmontovoj ulici, splitskoj rivi i Prokurativama. Najviše ih je oduševio posjet Katedrali sv. Dujma. Iako su ih kulturno povijesni spomenici posebno oduševili, nekako su, ipak, najsretniji bili na poljudskom travnjaku. I naravno biti u Splitu, a ne dodirnuti Grgurov palac, bio bi veliki propust.

Na županijskom natjecanju u krosu održanom u Dubrovniku, 7. studenoga 2013., naša je ekipa učenika osvojila 17. mjesto nakon ukupnog zbroja bodova., pod vodstvom učitelja tjelesne i zdravstvene kulture Petra Brašića. U ekipi trkača su bili učenici **Luka Kraljević** (7.r.), **Andrija Glumac** (7.r.) i **Tin Pavković** (6.r.).

Učiti djecu strani jezik i razviti im ljubav za učenjem stranih jezika svakako je izazov za učitelje i sve one koji osjećaju kako mogu pridonijeti tomu. U OŠ Slano su posredstvom gospođe Ivane Penjak Kasavica, pedagoginje u istoj školi i Volonterskog centra Dubrovnik, održane radionice učenja engleskog jezika kroz igru koje je vodila Janet Alilović.

Po tom su učenici u koloni sa svijećama u rukama i mislima na Grad heroja pošli do spomenika na slanjskoj rivi gdje su zapalili svijeće i pomolili se.

Na Svjetski dan hrane, 16. listopada su učenici u školu donijeli kruhove iz kuhinja svojih majki i baka, kolače, kiflice i druge slastice koje je fra Ljudevit Lasta blagoslovio i pozvao učenike i roditelje na blagovanje. Uz prigodan program učenika

nižih razreda ovaj dio programa je završen, a učenici starijih razreda i učitelji su imali prigodu poslušati i pogledati priču o životu pčela bez kojih ne bi ni nas bilo. Svoju prezentaciju je školi "darovao" gospodin Pero Dobroslavčić, pčelar iz Slanoga, baš na Svjetski dan hrane kako bi nas sve podsjetio kolika je uloga ovoga maloga stvorenja u živom svijetu.

U okviru programa terenske nastave učenici OŠ Slano, u pratnji svojih učitelja, ravnateljice i pedagoginje, u studenome su posjetili Grad. Posjetili su dubrovačku Katedralu koja obilježava tristotu obljetnicu i središnju Izložbu Dubrovačkih muzeja "Stjepan Građić: Otac domovine" u Kneževu dvoru. Nakon obilaska Izložbe i Katedrale učenici su uživali u kino-predstavi Šegrt Hlapić, filmu koji je nastao po djelu „hrvatskog Anderse-na“, Ivane Brlić-Mažuranić.

U sklopu obilježavanja Dana Vukovara i Dana sjećanja na žrtve vukovarske tragedije učenici OŠ Slano sa svojim učiteljima obilježili su ovaj dan na posebno dostojanstven način. U holu škole ispred prigodnog plakata kojega su izradili učenici starijih razreda, a koji je posvećen Vukovaru, održan je i sat povijesti „ilustriran“ recitacijama o Vukovaru i ratnim pričama Siniše Glavaševića. Učiteljica povijesti Viktorija Kolombo je okupljenim učenicima govorila o ratnom stradanju Vukovaraca i obrani grada koji je postao simbolom hrvatskog Domovinskog rata.

U sklopu provođenja programa edukacije djece iz područja zaštite i spašavanja Područni ured za zaštitu i spašavanje Dubrovnik i Osnovna škola Slano organizirali su danas prigodnu edukaciju učenika iz područja zaštite i spašavanja. Predstavници Područnog ureda za zaštitu i spašavanje (PUZS) Dubrovnik prezentirali su organizaciju sustava zaštite i spašavanja a žurne službe su praktično demonstrirale svoj rad na školskom dvorištu.

IZ SPOMENICE ŠKOLE...

U sklopu projektne nastave učenici III. i IV. razreda OŠ Slano su u mjesecu listopadu bili gosti kod udruge „Blage ruke“ iz Slanoga. Djelatnici Udruge su održali radionicu izrade košarica za kruh. Djeca su tako još bolje usavršila tehniku rada sa glinom, a košarice su bile uistinu lijepa dekoracija stola za Dane kruha.

Povo-

dom Međunarodnog dana djeteta koji se tradicionalno obilježava 20. studenog, a u sklopu preventivnog projekta „Stop droga-alkohol, prednost biram život“, 20. studenoga 2013. godine organizirana je, u amfiteatru Sveučilišta u Dubrovniku, aktivnost pod nazivom „Znanjem protiv ovisnosti“. U ovoj aktivnosti sudjelovali su učenici naše škole Luka Kraljević i Andrija Glumac.

U srijedu, 4. prosinca 2013. Osnovna škola Slano ugostila je bajkopričalicu Vanju Balent članicu kulturnog društva Aster, Dubrovnik. Gospođa Vanja Balent pripovijedala je djeci bajku „Kćerka kraljice cvijeća“.

Na poziv Hrvatskog Caritasa za pomoć stanovništvu Filipina stradalom od tajfuna Haiyan te na poticaj pape Franje i dubrovačkog biskupa Mate Uzinića učenici naše škole su se rado odazvali na ovu plemenitu akciju. Hrvatski Caritas poslao je u našu školu narukvice u bojama. Podijelili smo narukvice učeni-

cima, nastavnicima, učiteljima, suradnicima i svatko je priložio po pet kuna.

I ove je godine sveti Nikola posjetio Dubrovačko primorje. Posjetio i podsjetio nas na dobročinstvo davanja i darivanja, kako onima najmlađima, tako i svima onima kojima naša pomoć treba. U primorskim školama i vrtićima djeca su ga dočekala s oduševljenjem i u znak zahvalnosti priredili mu priredbe dobrodošlice na kojima su pokazali koliko poznaju životopis najmilijeg im sveca koji im je i ove godine donio darove. A kako sveti Nikola, među djecu ne bi došao s praznom vrećom, i ove godine se pobrinula Općina Dubrovačko primorje.

FS „Mali lindo“ OŠ Slano sudjelovao je u Božićnom konvoju Soundset Raguse. Program je izveden u Lovачkom domu na Rudinama za umirovljenike Dubrovačkog primorja. Tom prigodom su nastupili KUD „Liječica“- Slano, „FS „Mali lindo“ - OŠ Slano, dječji vrtići Slano i Ošlje, ženska klapa „Fortuna“ i muška klapa „Staglin“. Program su na zanimljiv i duhovit način vodili Ivana Škrabo i Mark Thomas.

6. veljače održano je predavanje na lokalnoj razini s ciljem edukacije djece, roditelja i nastavnika o značaju Sheme školskog voća u pravilnoj prehrani djece u razdoblju odrastanja. Projekt se provodi u suradnji Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta s Ministarstvom poljoprivrede. OŠ Slano je jedna

od petnaest škola DNŽ u kojoj se provodi ovaj program. Inženjer Antun Kotlar, iz Savjetodavne službe Dubrovnik, je na predavanju okupljenim učenicima nižih razreda, roditeljima i nastavnicima pojasnio osnovne pojmove ekološke i integrirane proizvodnje bilja te važnosti zdrave prehrane i štetnosti i posljedicama nezdrave hrane i nedovoljnog konzumiranja voća i povrća.

IZ SPOMENICE ŠKOLE...

Da crtanje po zidu učionice zna biti zabavno i uistinu dekorativno za sam prostor pokazali su nam to i naši učenici škole. Naime, oni su pod stručnim vodstvom nastavnice likovne kulture Dženete Depolo u sklopu satova likovne grupe predivnim likovnim izričajem ukrasili jednu od učionica naše škole.

Još jedna priredba u OŠ Slano i još jedna glasna i jasna dječja poruka koja bi nam svima trebala biti jedna bitna misao vodilja kroz život. 14. veljače na Valentinovo, Dan zaljubljenih, svoju ljubav su sasvim „transparentno“ pokazivali naši učenici svojim

simpatijama. Uz iskrene čestitke i prva ljubavna pisma darivali su odabranice i odabranike svojih malih srca darovima prikladnim njihovom uzrastu. Svoju ljubav nisu skrivali niti poricali ni u svojim literarnim radovima gdje su se otkrili pravi mali pjesnici ljubavne poezije. Na školskoj priredbi su učenici, od najmlađih do najstarijih razreda, svojim nastupom pokazali koliko su njihove ljubavi važne u njihovim životima. Poručili su kako bi željeli da je svaki dan Valentinovo.

19. veljače 2014. u Medicinskoj školi u Dubrovniku održano je biskupijsko natjecanje iz vjeronauka. U poznavanju prilično teške teme, „Katolička crkva i znanost – doprinos i odnosi“ natjecali su se i naši učenici: Karmen Knežić, Adriano Vojvodić, Marko Kola i Ivan Potrebića. Naša OŠ Slano sa ukupnim brojem bodova ostvarila je **8. mjesto**. Posebno im vrijedi čestitati zbog iskazanog truda kojeg su pokazali pripremajući ovogodišnje gradivo za natjecanje koje, kako smo naglasili, nije bilo nimalo lako.

U pratnji svojih roditelja, učitelja, teta i znatizeljnih gostiju zabavljali su se najmlađi Primorci u brižno izrađenim maskama na maškaranoj zabavi u dvorani slanjske škole. Dvoranom su šetale domino kockice, vještice, šepurili se mali pingvini, projurio je cvjetni vlak, prometni znakovi i teta-policajac, kauboji i Indijanci i još puno smiješnih i zabavnih maski. Pomnim odabirom

Zahvaljujući dvjema zaljubljenicama u izvorno i primorsko, gospođama Niki Tomović i Mariji Weltrusky, članicama podružnice Deša Slano, prava istina o vezi i pravo lice ove umjetnosti ponovno je oživjelo. Svoje znanje željele su prenijeti najmlađima i uspjele. Uz učenike se za vez zainteresirala i učiteljica Dubravka Lučić koja danas u školi uspješno vodi ovu izvannastavnu aktivnost. Kako se i dječji i njezini interesi proširuju, ponovno su krenuli u nova istraživanja i učenje novih umijeća. Svoj projekt odlučile su provesti u suradnji s OŠ Slano kako bi djecu polaznike radionica upoznale s obradom vune, od runa do gotovog proizvoda.

Učenici, učitelji i tehnička služba OŠ Slano su petak 21. ožujka raspjevano i rapslesano obilježili Međunarodni Dan sreće i prvi dan proljeća. Tako su se pridružili milijunima sretnika ovoga planeta koji imaju privilegiju živjeti i uživati u ljepoti Zemlje. Uz pjesmu Happy koju pjeva Pharrell Williams, a uz koju je Dan sreće proslavio cijeli svijet, slavili su i slanjski osnovci u školskom dvorištu. Slavili su i svojim plesom i smijehom pokušali animirati prolaznike i promatrače koji su se zabavljali gledajući ih. Dječja radost je barem na trenutak izazvala osmijehe na licima odraslih i starijih promatrača koji kroz ovaj svijet idu uglavnom s ozbiljnim i zabrinutim izrazima lica.

sudaca nagradene su dvije najbolje grupne maske pa su tako prvu nagradu, tortu i slatkiše, sa sobom ponijeli mali „pingvini“ u vrtić u OŠlje, a drugom su se počastile domino kockice, učenici prvoga razreda iz OŠ Slano. s učiteljicom Natašom Pasković.

IZ SPOMENICE ŠKOLE...

U Eko školi Slano je za učenike nižih razreda priređeno predavanje o kornjačama našeg kraja. Predavač, Dživo Vlahušić, aktivist udruge „Čiopa“ iz Dubrovnika posebno se osvrnuo na važnost njihove zaštite. Naime najveći neprijatelji kornjača su upravo ljudi. Kroz izlaganje djeca su se bolje upoznala sa svakom vrstom ponaosob što je bilo vidljivo iz njihovog aktivnog sudjelovanja. Htjeli su naučiti još postavljajući zanimljiva pitanja.

Svjetski dan šuma obilježili smo sadnjom leandri i lavande uz stari banički put, odnosno uz „Stazu staroga ribara“. Učenici starijih razreda su sa svojim učiteljima i kućnim mešтром iskopali rupe za sadnice, a učenici nižih razreda sa svojim učiteljicama su ih zasadili. Koordinator EKO-škole Slano vjeroučitelj Josip Kačunić je obećao da će s istim projektom nastaviti i ubuduće. Također je naglasio kako je u realizaciji ovoga projekta naišao na susretljivost i suradnju s Općinom Dubrovačko primorje i TZO Dubrovačko primorje koji su financirali nabavu sadnica.

U četvrtak 27. ožujka 2014. i u našoj je školi održano međunarodno natjecanje iz matematike "Klokan bez granica". Sudionici su bili svi učenici od 2. do 8. razreda željni zanimljivih zadataka i dobre matematičke zabave. To je ujedno i najveće matematičko natjecanje svijeta. Međunarodnog je karaktera i cilj mu je popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa. Moto igre-natjecanja "Matematički klokan" je: "bez selekcije, eliminacije i finala."

I ove godine su učiteljice nižih razreda održale radionice pletenja pomi te penganja i bojanja uskrasnih jaja kroz redovnu nastavu, na satovima likovne kulture i razrednika. Osnovni cilj i svrha ovakvih radionica je očuvanje kulturne baštine Dubrovačkog primorja. Učenje ovih hvalevrijednih nematerijalnih vještina je jedan od ciljeva i Eko škole. Ovom prigodom javno zahvaljujemo svima koji su nam do sada pomogli i još uvijek nesebično pomažu u dijeljenju svojih znanja i umijeća, a na dobrobit mladih i cijelog nam zavičaja.

Duet koji se izražava plesnim pokretima i elementima teatralnog svijeta gostovao je u srijedu u sportskoj dvorani OŠ Slano. Svako novo saznanje, umijeće i sam susret s onima koji tu ljepotu rado dijele s drugima, vesele ponajviše najmlađe. A i učitelji su uživali jer

zvukovi „Muzičke kutije“ vode našu maštu na šaroliko putovanje puno mogućnosti i vraća ih u nezaboravni dječji svijet. Akteri predstave Limor Ziv i Ivica Bago su svojim nastupom animirali djecu, što i jest zadaća predstave, i uz glazbu P. Glassa, K. Wakeshima, D.O' Halloran, u kostimima koje je osmislila i kreirala Sonja Obradović, uprizorili su pravi zabavni veseli događaj u školskoj dvorani.

U srijedu 30. travnja 2014. godine u OŠ Slano gospodin Đivo Brčić, ravnatelj Umjetničke škole Luke Sorkočevića u Dubrovniku, predstavio je rad umjetničke škole i mogućnosti i načine upisa te pohađanja programa smjerova u ovoj školi. Učenike je upoznao i s poviješću škole od njezinih početaka 1939. godine. Budući da je primijećeno, kako se u Umjetničku školu s prostora Dubrovačkog primorja upisuje neznatan broj učenika, ova prezentacija Umjetničke škole sasvim je dobrodošla učenicima i učiteljima OŠ Slano kako bi izazvala interes i privukla sve one koji imaju talenat i ljubav za umjetnost, prvenstveno za glazbu.

Prepoznatljivost sačuvana kroz burnu i tešku povijest

Priredila: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

Kroz burnu i tešku povijest, koja je ostavila nezacijeljene rane u životima Primoraca, Primorci su spašavajući gole živote, spasili uspomene, sjećanja i tradiciju koju su nesebično predali u naslijeđe svojoj djeci i unučadi. Svjedoči to i događanje u sportskoj dvorani OŠ Slano, u petak 4. listopada, gdje su učenici i djelatnici Škole bili domaćini KUD-a Tomislav iz Andrijevaca, Udruzi žena Vrijedne ruke iz Vinkovaca i predstavnicima Folklornog ansambla LINĐO iz Dubrovnika. Logično je i bilo da u okviru obilježavanja 10. obljetnice UNESCO-ve Konvencije za zaštitu nematerijalne baštine i mreže međugradske suradnje u očuvanju nematerijalne baštine, koja se održavala u Dubrovniku, i učenici OŠ Slano budu sudionici te manifestacije.

Naime, mali Primorci su odavno prepoznati i poznati u Županiji i Domovini kao vrijedni čuvari nematerijalne baštine. Svoje običaje čuvaju kroz folklor, što više od trideset godina radi Mali linđo. Prikupljaju usmenu narodnu baštinu od poslijeratnih dana i čuvaju zavičajni govor. Njeguju primorsku riječ. Čuvaju tradiciju i obradom kamena na tradicijski način, pengaju jaja, pletu pomu, te istražuju, oživljavaju i uče primorski vez. Tako su svojim gostima i domaćima imali što pokazati, a i vidjeti kako to rade njihovi vršnjaci i gosti iz Slavonije. Pa se dvoranom orila i lijerica i tamburica. I kada se čini kako puno o svojoj baštini znate, uvijek odnekud „izroni“ neki zanimljiv podatak zahvaljujući osobama koji prebiru po povijesti nematerijalne baštine.

Zahvaljujući Jadranu Radonjiću, korepeticitoru, učitelju plesa u FA „Linđo“, glazbeniku i baštiniku narodnoga blaga te poznavatelju tradicijskih glazbala, mali Primorci i publika u dvorani saznali su kako se linđo u Primorju nekada balao uz diple na mješinu. Ovo je najmlađima i bio prvi susret

s tim i sličnim instrumentima koje je osebujni Radonjić prezentirao. Da se lijerica u Primorju udomaćila tek s početka 19. stoljeća, bilo je pravo iznenađenje za mnoge.

Posebno je okupljene veselilo što se ovaj događaj poklopio baš s danom obilježavanja pada Slanoga. Eto pokazali su, oni od kojih se to i očekuje, a to su naši mladi i najmlađi, da su nam prije dvadeset i dvije godine mogli ubiti kuće i okućnice. Mogli su nam ubiti i ljude, ali duh, vjeru i običaje nisu mogli. Pa kako kaže ona narodna poslovice „Bolje da propane selo, nego običaji.“ u Primorju je bilo baš tako neka-ko. Srušeno i spaljeno je obnovljeno, a običaji su sačuvani. To je ono po čemu nas znaju i prepoznaju.

Školska knjižnica osigurava pristup raznovrsnim izvorima informacija, omogućuje učenicima stjecanje vještina informacijske pismenosti potrebnih za cjeloživotno učenje i aktivno sudjelovanje u razvoju društva znanja.

Knjižnica naše škole nalazi se u potkrovlju škole, pored informatičke učionice i otvorena je za sve učenike i zaposlenike. Smještena je u otprilike 45 m². Unutar knjižnice nalazi se posudbeni odjel, kao i čitaonica koja broji 6 čitaoničkih mjesta za učenike viših razreda te 4 mjesta za učenike nižih razreda. Također posjeduje dva računala. Oba računala imaju pristup Internetu, ali je jedno isključivo za potrebe stručnog rada i posudbe s programskim sustavom Metelwin, kojim knjižnica posluje još od 2011. godine. Drugo računalo je za potrebe učenika i nastavnika.

Knjižni fond broji oko 3100 primjerak, a neknjižni (DVD-i, videokazete...) oko 170 naslova. Knjižnica posjeduje još i dobro opremljenu referentnu zbirku, stručnu literaturu za nastavnike te časopise za učenike i nastavnike. Knjižničarka trenutno provodi reviziju fonda, a istu planira dovršiti do kraja ove školske godine. Upisom u prvi razred svaki učenik postaje član naše knjižnice i dobiva člansku iskaznicu koja vrijedi sve do kraja školovanja.

U dogovoru s učiteljicama, tijekom ove školske godine, održano je nekoliko sati odgojno-obrazovnoga programa u školskoj knjižnici. Održan je sat o korištenju referentne zbirke s trećim i četvrtim razredom te sat upoznavanja prvašića sa školskom knjižnicom i pravilima ponašanja i korištenja knjiga.

Jedan dio naših učenika su putnici. Dolaze svaki dan na nastavu školskim autobusom iz okolnih mjesta (Čepikuće, Majkovi, Banići, Slađenići, Koceljevići, Banja, Trnova...). Često moraju čekati školski autobus (i po dva sata). Stoga im je omogućeno, ukoliko žele, vrijeme nakon nastave vrijeme do polaska autobusa provoditi u školskoj knjižnici.

Ponekad sudjeluju u radionicama sa školskom knjižničarkom, a ponekad čitaju, crtaju, pišu domaće zadaće, koriste računalo i sl. No, neki su izrazili želju za slaganjem knjiga na police pa tako pomažu knjižničarki... I zato im je knjižničarka iznimno zahvalna.

Učiteljica prirode i biologije Iva Gavran odlazi u zasluženu mirovinu

Priredile: Mihaela Krečak i Daphne Franušić ; Voditeljica: Lj. Šimunović, nastavnica hrv. jezika

Učiteljica Iva Gavran na kraju ove školske godine završava svoj radni vijek u prosvjeti i odlazi u zasluženu mirovinu. Ispratila je 42 generacije učenika i za svoj rad zaslužila brojna priznanja i nagrade. Stoga smo razgovarali s njom, a ona nam je između ostaloga kazala...

MASLINA: Učiteljice, na kraju ste radnog vijeka u školi. Odlazite. Je li Vam žao?

Učiteljica Iva: Djeco moja, 1. rujna 2014. godine napunit ću 42 godine radnoga staža u prosvjeti, zapravo u učionici. Odlazim u zasluženu mirovinu. Ja sam sretna što sam dočekala taj dan i veselim se što ću imati više vremena za sebe i svoje privatne obveze.

MASLINA: Gdje je bilo Vaše prvo radno mjesto? Otkada radite u Slanomu?

Učiteljica Iva: Moje prvo radno mjesto bilo je u OŠ Đorđa Ponzalovića u Osinju blizu Dervente, dakle, u BiH. Prvi put sam ušla u učionici među učenike 12. rujna 1972. godine. To je bila velika škola i imala je 1500 učenika, radilo se u tri smjene. U Slano sam došla raditi 1980. godine i u početku sam predavala: biologiju, kemiju, prirodu, tehničku i likovnu kulturu, prvu pomoć, domaćinstvo, vodila izvannastavne aktivnosti, zadrugare, ekologe i još puno toga.

MASLINA: Znamo da je teško odlučiti, ali sigurno postoji generacija koju pamтите u svom dugogodišnjem radu. Koga biste odabrali?

Učiteljica Iva: Bilo je uvijek izuzetno dobre i aktivne djece, ali bih izdvojila generacije u periodu od 1980. do 1990. godine. To su bili učenici koji su uređivali školski vrt, prikupljali stari papir, brali lovor, sudjelovali u uređenju mjesta, sadili cvijeće i veselili se svojim uspjesima. Svojim radom zarađivali su novac za ekskurziju i razvijali radne navike.

MASLINA: Kakav su odnos prema učiteljima imale prošle generacije u odnosu na današnje?

Učiteljica Iva: Slanjska škola je uvijek imala dobre i pristojne učenike koji poštuju svoje učitelje. Naravno, u svakoj generaciji se nađe neko živahnije dijete, ali ne i loše. Ali bih isto poručila roditeljima neka s njima što više razgovaraju o poštivanju starijih kako u školi, tako i u obitelji.

MASLINA: Što zamjerate današnjoj mladeži i djeci?

Učiteljica Iva: Nemam im što zamjeriti. Ovo je njihovo vrijeme koje se puno razlikuje od onoga kada sam ja bila u njihovim godinama. Oni žive u jednom drukčijem svijetu i njihovi interesi su drukčiji. Današnja čuda tehnike promijenila su njihov način razmišljanja i zabave, a i novac mijenja ljude pa tako i djecu. E, o tomu bi trebalo povesti malo više računa.

MASLINA: Što mislite o ministru Jovanoviću? Kakav je po Vama njegov odnos prema prosvjeti? Za Vašeg dugogodišnjeg rada u prosvjeti promijenilo se puno ministara. Koji je po Vama bio najbolji?

Učiteljica Iva: Ministar Jovanović je veoma vrijedan i sposoban ministar koji želi uvesti red u škole. No, ja bih ipak za najbolju odabrala ministricu Ljilju Vokić. Imala je potpuno razumijevanje za učitelje jer je i sam radila u nastavi i potpuno razumije učenike i učitelje. Zapravo i mislim da bi ministar prosvjete trebao provesti niz godina u nastavi pa onda doći na mjesto ministra. A bivša ministrica Ljilja Vokić mi je bila školska kolegica iz gimnazijskih dana.

MASLINA: Uz biologiju i kemiju vodili ste i izvannastavne aktivnosti i postizali uspjehe. Možete li nam nešto više o tomu reći i nabrojati rezultate?

Učiteljica Iva: Od 1980. godine učenici i nastavnici u našoj školi su aktivno sudjelovali u uređenju školskoga vrta koji je prilikom nadogradnje škole u potpunosti uništen, a bio je ponos i učenika i učitelja koji su ga stvarali. Za njega smo dobili priznanje za „Najljepši školski primorski vrt“ 1997. godine. Bilo je još priznanja i nagrada, evo tu imate sve pa pogledajte. A što se tiče natjecanja iz ekologije, tri puta smo bili na državnom natjecanju.

Naradila sam se i potrošila dosta svoga slobodnog vremena van nastave, ali nije mi žao jer su djeca to željela raditi i sudjelovati, a u školi smo radi djece.

MASLINA: Je li teško raditi na dvije škole? I u kojoj Vam je bilo draže raditi?

Učiteljica Iva: Dakako da je teško raditi na dvije škole jer su tu duple obveze: dežurstva, razredništva, sjednice i sve ostalo. Moja matična škola je OŠ Slano, a u Orašcu sam od 1992. godine. Možda sam se više vezala za ovaj kolektiv, ali što se tiče djece, svugdje su djeca isto draga.

MASLINA: Što poručujete kolegicama i kolegama koji ostaju iza Vas?

Učiteljica Iva: Svojim kolegicama i kolegama poručujem neka svoj posao rade s puno strpljenja, ljubavi i razumijevanja za dječicu i njihove potrebe i probleme. Znam da je to ponekad teško, ali djeca vole kada u razred uđete vedri i veseli.

MASLINA: Kako ćete provoditi umirovljeničke dane? Hoće li Vam faliti Slano i slanjska škola?

Učiteljica Iva: Ja sam dosta kreativna osoba i sve sam već unaprijed isplanirala. Samo da Bog da me zdravlje posluži i da stignem uraditi sve ono što nisam do sada stigla. Neće mi faliti škola jer smatram da sam zaslužila barem malo odmora poslije 42 godine rada u školi s učenicima.

MASLINA: U koje biste se vrijeme svoga života željeli vratiti i zašto?

Učiteljica Iva: Voljela bih se vratiti u mladost. Na svoje prvo radno mjesto, među svoje prve školske kolege i prve moje učenike, ali to je nemoguće. Došlo je vrijeme za zasluženu mirovinu i ja sam sretna.

MASLINA: Hvala Vam na razgovoru. Želimo Vam „živahne“ umirovljeničke dane i hvala Vam za sve što ste učinili za učenike ove škole i za ovu školu. Želimo Vam dobro zdravlje i dugu i bezbrižnu mirovinu. Za kraj vas molimo još poruku učenicima OŠ Slano.

Učiteljica Iva: Dragi moji učenici, prvenstveno čuvajte svoje zdravlje. Dobro učite i slušajte svoje roditelje i učitelje. Budite umjereni u svemu i pazite se opasnosti koje vrebaju u današnje vrijeme. Ja vam od srca želim svako dobro i puno uspjeha u životu.

Moja učiteljica

Moja učiteljica predaje prirodu. Vesela je dobra i blaga. Djeluje umirujuće na sve učenike. Nosi izumiteljske naočale i njezini magični pokusi uvijek uspiju. Njezine čudesne ruke povećavaju stravične životinje, nevidljive ljudskom oku. Vozi svoj crveni bijesni auto i iza sebe ostavlja plamteće tragove. Dosta je ozbiljna, ali nas nekada iznenadi urnebesnom šalom.

Baš mi je žao što odlazi u mirovinu. Uvijek ću je se sjećati.

Karlo Čolaku, 5. r.

Maslina: *Gospodine načelniče, možete li nam ukratko reći kakve su Vaše uspomene iz školskih dana u OŠ Slano? Koje ste predmete voljeli i u kojim ste vannastavnim aktivnostima sudjelovali?*

Načelnik: Pa na početku moram reći kako imam puno krasnih uspomena iz školskih dana u Slanomu pa mi je teško nešto posebno izdvojiti ali naročito ću pamtiti odlazak na školsku ekskurziju u Pulu gdje smo se zajedno sa nastavnicima proveli odlično i posjetili mnogo povijesnih i kulturnih znamenitosti koje ću pamtiti cijeli život! Što se tiče vannastavnih aktivnosti tu sam bio posebno aktivan po pitanju folkloru i glazbene sekcije kao i natjecanja iz matematike, kemije i biologije.

Maslina: *Koja Vam je najbolja knjiga koju ste pročitali u svom školovanju?*

Načelnik: Zločin i kazna.

Maslina: *Koliko ste upoznati s radom i uspjesima učenika i učitelja u OŠ Slano? Što po Vašem mišljenju posebno prezentira našu školu?*

Načelnik: Uzimajući u obzir da obnašam funkciju načelnika općine te da škola usko surađuje sa općinom u organizaciji odlazaka učenika i nastavnika na raznorazna događanja i manifestacije jako puno sam upoznat i sa uspjesima i sa radom nastavnika i cijelog školskog kolektiva i moram reći da je angažman nastavnika i uprave škole na jednom visokom nivou te da sam iznimno zadovoljan a očekujem i još veći angažman u budućnosti. Školu uvijek najbolje prezentiraju đaci i to ponajviše možda u kasnijem školovanju kroz srednju školu i fakultet jer se sjećam iz osobnog iskustva da sve znanje koje sam stekao u ovoj školi da sam puno lakše nadograđivao u srednjoj školi i na fakultetu te sam bio ponosan da sam prednjačio u odnosu na moje kolege koji su ipak stekli manje u drugim osnovnim školama.

Nikola Knežić, načelnik Općine

sudjelovati u promidžbi naše Općine i na koji bismo način, uz Vašu potporu, mogli činiti dobro za lokalnu zajednicu?

Načelnik: Mladi se u prvom redu moraju odlučiti sudjelovati u što većem broju društvenih događanja tako da kroz razne udruge, društva i zajednicu svojim volonterskim i drugim radom, a samim time i svojim uspjesima doprinesu cijelom mjestu i zajednici na pravi način bilo to sportom, kulturom, folklorom ili nečim drugim.

Maslina: *Budući da mladi u Slanomu nemaju odgovarajuće mjesto ili prostor za okupljanje i druženje i zabavu, imate li u planu takav prostor u skoroj budućnosti osigurati mladima?*

Načelnik: Ne bi se u potpunosti složio da mladi nemaju prostor s obzirom da imaju jednu od najboljih sportskih dvorana u kojoj se mogu na raznorazne načine okupljati i organizirati razna društvena događanja. Kroz budućnost ćemo naravno težiti osigurati još dodatnih prostora koji bi služili mladima ali sada zbog nedostatka objekata u kojima bi bilo moguće organizirati takav vid korištenja trenutno je to na čekanju.

Maslina: *Znamo kako podržavate naše projekte. Ima li područja koje bi po vašem mišljenju trebalo posebno prezentirati?*

Načelnik: S obzirom da smo mala sredina i da pripadamo ruralnom području Hrvatske uvijek je bitno staviti naglasak na kulturnom baštini u vidu glazbe i folkloru a po mogućnosti i književnosti. Mislim da je bitno u okviru mogućnosti djeci omogućiti što više kretanja po raznoraznim događanjima i natjecanjima jer se u tom duhu brže i kvalitetnije formiraju mlade osobe a stječu i potrebno iskustvu koje će im biti jako potrebno u daljnjem životu.

Maslina: *Što mislite na koji bismo način mi najmlađi Primorci mogli*

Maslina: *Kakvu budućnost u Dubrovačkom primorju vidite za generacije koje dolaze? I kakva bi usmjerenja preporučili, recimo našoj generaciji, na temelju planova razvoja Dubrovačkog primorja. U kojoj struci u Primorju možemo očekivati sigurna zaposlenja?*

Načelnik: Mislim da mladi moraju težiti u visokim usmjerenjima i što većim razinama školovanja jer danas kad pripadamo EU i kad smo većinom orijentirani turizmu misli da mladi trebaju obavljati u prvom redu upravljačke funkcije na ovim prostorima dok ove uslužne i niže plaćene poslove treba ostaviti za sezonce a ne za stalne stanovnike.

Maslina: *Za kraj nam recite jednu misao, koja bi po Vašem mišljenju bila ključ uspjeha, ako bismo je slijedili.*

Načelnik: Vjerujte u sebe i nemojte lako odustajati od nečega što vam je bitno jer nikad nikome u životu nije bilo kako je zamislio ali treba težiti tome uz ogroman rad i trud pa će na kraju i rezultat biti zadovoljavajući.

Maslina: *Hvala Vam na razgovoru i želimo Vam puno uspjeha u radu.*

Terenska nastava: Zaštita od požara

Priredila: Katarina Falkoni, učiteljica

Učenici 2. razreda su s veseljem dočekali odlazak u DVD Slano u okviru terenske nastave planirane godišnjim planom i programom.

Inače, terenska nastava je veoma bitan dio odgojno-obrazovnog procesa, putem kojeg učenici „nenamjerno“ usvajaju sadržaje nastavnih predmeta i bivaju upoznati s konkretnom i praktičnom primjenom teorije.

Obzirom da sam izlazak iz učionica, donosi dobro raspoloženje, treba istaknuti i povećanu motivaciju za učenje. Uz pripremu na satovima koji su prethodili terenskoj nastavi, te dobrodošlici i stručnosti naših dragih susjeda vatrogasaca, cilj je bio u potpunosti ostvaren.

Učenici su se proširili znanja iz teme Zaštite od požara, upoznali se s najnovijom opremom, vozilima, zaštitnim odijelima, ...

Oduševljeno su isprobali kacige, neki od njih i još uvijek im prevelika odijela. Pozorno su slušali upute Matea Jerinića, vatrogasca, koji je i sam bio učenik OŠ Slano. Tako su i sami okušali u „gašenju“ požara- prskanju pjenom, razgovarali putem radio-stanice....

Nakon povratka u školu, drugaši su podijelili svim učenicima naše škole dobivene brošure Vatrogasci savjetuju- Kako spriječiti nesreće.

I ostali naši domaćini-Nikola Vuković, Srđan Botica, Đuro Ivanišević i Boris Cvjetović su rado podijelili svoja iskustva i znanje.

Za svaku pohvalu je njihov pristup i ozbiljnost u radu s djecom.

Želimo im uspjeh u radu i da u ovom često opasnom poslu sačuvaju i svoje zdravlje i život!

Projekt: tattoo i piercing: ukras ili užas?!

Priredila: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrvatskog jezika

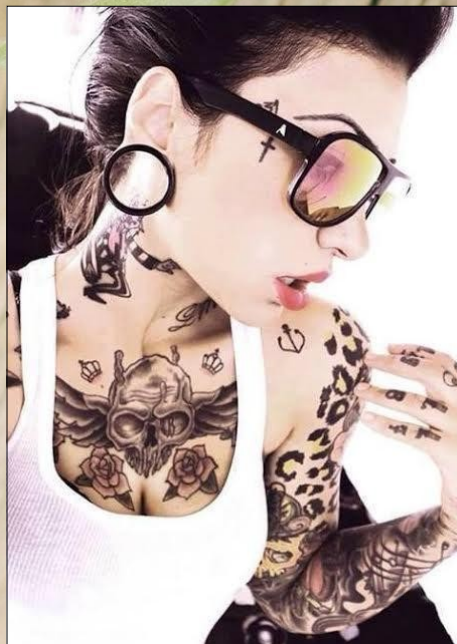
Projekt realizirale učenice 8. razreda: Daphne Franušić, Nikolina Delalija,

Kristina Stjepić i Anamarija Popović

U razgovoru s učenicima starijih razreda stekla sam dojam kako se mnogi među njima oduševljavaju tetovažama koje imaju njihovi idoli ili stariji poznanici. Istina piercing i tetoviranje su dobili epidemiološke razmjere i među mladima su jedan od najpoželjnijih modnih dodataka. Mladi i ne razmišljaju kako će se s godinama mijenjati njihovi svjetonazori i kako će s godinama početi uviđati kako je određena tetovaža bila pogreška iz mladosti. Ali na žalost to nije komad nakita kojega mogu skinuti kad im se više ne bude sviđao.

Stoga sam s učenicima 7. i 8. razreda započela jedan projekt u okviru Zdravstvenoga odgoja na satovima razrednog odjela o opasnostima piercinga i tetoviranja i negativnim psihičkim i fizičkim posljedicama koje mogu izazvati. Poslije izvjesnog vremena neki su učenici odustali pa sam projekt završila s 4 učenice osmoga razreda.

Istražujući ovaj fenomen učenici su se susreli i s onom mračnijom stranom ovoga modnog izričaja.

Ukrašavanje tijela kroz povijest imalo je različita značenja. Tijela su ukrašavana iz religijskih razloga, ritualnih ili estetskih, ovisno o stupnju civilizacijskog razvoja, kulturi zajednice kojoj pripadaju ili kontinentu na kojemu žive.

Riječ „tattoo“ zabilježena je prvi put 1796. godine u brodskom dnevniku kapetana Jamesa Cooka, a na maorskom jeziku znači obilježiti. Mornari su običaj tetoviranja preuzeli od Maora i donijeli sa sobom na Zapad.

U nedavnoj povijesti tetovažama su obilježavani kriminalci, prostitutke i robovi. U Drugom svjetskom ratu Hitler je tetovirao brojeve na podlakticama zatvorenika koncentracijskih logora. Ulične bande u Americi su se prepoznavale po tetovažama.

Na našim prostorima u vrijeme turske vladavine, tetoviranjem vjerskih obilježja na rukama, žene su označavale pripadnost kršćanstvu. Tetoviranje je nanošenje trajnog i neizbrisivog pigmenta na kožu pomoću igle.

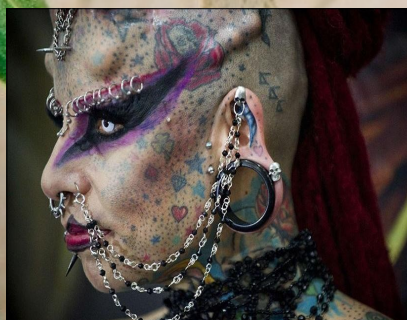
A koje su moguće posljedice?

Na svomu tijelu željeli ste ukras, a možda vam se dogodi užas.

Moguće i veoma česte posljedice tetoviranja su opasne infekcije: hepatitis C, hepatitis B, HIV infekcija (AIDS) - sida, herpes kože, tetanus, a nerijetko su posljedice i amputacije ili sama smrt. Istraživanja su pokazala kako čak 33% tetoviranih na svijetu ima hepatitis C.

Što kada tetovaža dosadi i izgubi smisao?

Svatko tko se odluči na tetovažu, mora biti svjestan da je jednoga dana ukloniti može samo kirurškim zahvatom iza koga na tijelu ostaje trajni ožiljak.

Budući da tetoviranje nije baš u potpunosti prihvaćeno u društvu, moguće je da zbog predrasuda često budete u problemima kod zapošljavanja ili integriranja u društvo. U istraživanju piercinga učenici su naišli na „horor“ prizore.

Moguće posljedice piercinga su iste infekcije kao kod tetoviranja i još kobnije posljedice jer se piercingom najčešće ukrašava lice i usna šupljina. Ako pođe po zlu. Što nije rijetko, može doći do propadanja probodenog tkiva i gubitka pojedinih dijelova tijela što se ne može nadoknaditi. Istraživanja, do čijih smo rezultata uspjeli doći, pokazuju kako piercing jezika i usne šupljine može izazvati i opasne procese na mozgu pa čak i smrt.

Fotografije, kojima smo ilustrirali ovo istraživanje, govore više od teksta i pisanih izvora koje smo pronašli u medicinskim časopisima i različitim internetskim portalima.

Stoga, razmislite prije nego se odlučite ukrašiti svoje tijelo. Hoćete li sebi priuštiti ovakve ekstremne modne detalje ili ćete ipak zaobići rizik i odabrati neko primjerenije ukrašavanje?

Povijest piercinga seže daleko u stari Egipat gdje je imao religijsko značenje. Australaska i afrička plemena piercing su radili u estetske svrhe.

Danas je među mlađom populacijom piercing veoma moderan i njime izražavaju svoje osobno stajalište prema svijetu i drugima. Pitanje: Kakvo i koje stajalište? Pripadnici različitih supkultura su prepoznatljivi po piercingu. No većina mladih ne zna objašnjenje za takav svoj postupak, osim: Sviđa mi se.

Piercing na jeziku, uhu, usnama, obrvama, pupku, bradavicama, nosu i na najintimnijim dijelovima tijela, može imati kobne posljedice, jer to je probadanje kože i drugih tkiva nakitom: iglama, čavlima i svime što se danas smatra nakitom. Mogućnosti infekcije s kobnim posljedicama su veoma česte.

“Nisam protiv tetovaže. Čak je i mene samoga jedno vrijeme držala želja da se tetoviram. Ali ostavio sam da ta želja stoji neko vrijeme. I prošla me. Očito nije bila dovoljno jaka a bilo je i puno argumenata protiv. Stoga sam odustao. To savjetujem svima koji razmišljaju o tetoviranju: prije nego odete to napraviti, dajte si vremena i dobro razmislite.”

(R.K., medjugorje-info.com)

Jer ukrasi su prolazni, a užas je trajan. Iako se po istraživanjima daje zaključiti kako se sve veći broj mladih maloljetnika uz pristanak roditelja, daje tetovirati ili napraviti piercing, u ovim godinama i u godinama koje su pred vama, niste u stanju prosuditi što je ukras, a što je užas.

U Priručniku zdravstvenog odgoja za učitelje i stručne suradnike u osnovnim školama, nigdje se ne spominje ova tema.

ČUDNO!

Brbljo Svebleb

Zovem se Brbljo Svebleb i živim u gradu Brbljivica. Volim puno pričati. Pričam danju, pričam noću. Oči su mi smeđe boje, a kosa mi je plava. Majica i hlače su mi ispisane riječima „pričati, pričati, pričati“. Obožavam svoje crne tenisice. Odrastao sam u gradu koji je poznat po tome da mu stanovnici brbljavi. Glavna zanimacija preko dana mi je ometanje ljudi s blesavim vicevima. Uglavnom im nisu smiješni pa me ljudi pokušavaju izbjeći. Najbolji prijatelj mi je Šutilica. Možda ste već pogodili – on stalno šuti. Po njegovoj odjeći piše „šutim, šutim, šutim“. Šutilica ima zelene oči i smeđu kosu, a nosi tenisice plave boje. Nas dvojica se baš dobro slažemo.

Petra Stjepić i Nina Krečak, 3. r.

Ema Knežić, 3.r

Bilo jednom jedno čudovište po imenu Brbljo Svebleb. Išao je u školu u gradu Brbljogradu. Bio je glavni frajer u školi i svi su, osim učiteljice, obožavali njegovo brbljanje. Toliko je lijen da svaki dan nosi istu odjeću, a kosa mu je raščupana i neuredna. Jednom je čak vrabac pokušao napraviti gnijezdo u Brbljovoj kosi, ali kad je čuo njegovo brbljanje, odletio je na drugi kraj svijeta. Brbljo je svaki dan plovio barkom na otok Šutnjevac kako bi posjetio svoju djevojku Brbljavicu. Nekad su se znali po cijeli dan igrati, šetati ili kupati. No, većinom nisu mogli doći do riječi jedno od drugoga pa bi se i posvađali. Ipak, kako to bude u svim bajkama – živjeli su sretno do kraja života.

Nives Kmetović i Greta Radić, 3.r.

Proljetni dan

Jednog lijepog školskog dana nakon prvog sata učiteljica nas je iznenadila rekavši da idemo u šetnju s učenicima četvrtog razreda. Krenuli smo prema brdu i uspjeli se popeti na vrh. Tu smo ugledali malu bijelu crkvicu. Odlučili smo se malo odmoriti i usput pojesti marendu. Učiteljica nam je započela priču o svetoj Orsuli. Ona je bila engleska princeza koja se trebala udati za poganskog princa. Orsula se nije htjela za njega udati. Odlučila je napustiti Englesku. Krenula je s prijateljicama preko Njemačke i zastale su u Kölnu. No, tada su pogani narodni napali grad te ubili Orsulu i sve njene prijateljice. Postala je zaštitnica grada Kölna, dobrog braka i učiteljica. Crkva svete Orsule u Slanomu srušena je početkom Drugog svjetskog rata, a nakon Domovinskog rata započela je njena obnova. Mještani Slanoga zovu je „bijela golubica“. Naš razred je jako znatiželjan pa se nismo mogli suzdržati da ne povučemo konop zvona. U povratku smo sjeli u maslinjak i održali sat prirode. Malo smo se poigrali i vratili u školu, sretni i umorni.

Ljepota je...

Ljepota je cvijetak u vrtu.
Ljepota je ljubav u svijetu.
Ljepota je svaka Sunčeva zraka.
Ljepota je u mom srcu.
Ljepota je moja mama.
Ljepota je moj tata.
Ljepota je mama u tatinom zagrljaju.
Petra Stjepić i Nives Kmetović, 3.r
~~~~~
Ljepota je ptica u letu.
Ljepota je mir u svijetu.
Ljepota je u bojama.
Ljepota je u uskršnim jajima.
Ljepota je u dobroti.
Ljepota je moja mati.
Ljepota je moja domovina.
Ljepota je dobra pjesma.
Ljepota je kad te netko voli.
Ljepota je more.
Ljepota njegova me zove.

Luka Botica, 3.r.

Antonio Mišeta, 3.r.

«Ljubav prolazi kroz želudac.»

«Prijateljstvo je hrana duše.»

Recept za prijateljstvo.

Sastojci i upute za korištenje:

SASTOJCI: dvije žlice zdrobljenog neprijateljstva, šlag, šećer, sjemenke ljubavi, procvali cvijet sreće, pupoljak zagrljaja, maslačak mirenja, čarobni prah povjerenja i čudotvorna voda.

PRIPREMA: Uzmite zdjelu napola punu čudotvorne vode, dodajte dvije žlice zdrobljenog neprijateljstva, šećer i još sjemenke ljubavi. Pustite da odstoji 20 minuta. Potom uzmite veću zdjelu i dodajte četiri latice cvijeta sreće, maslačak mirenja, pupoljak zagrljaja i čarobni prah. Uzmite zdjelice i u njih pospite prvu smjesu, a od druge dodajte dvije kugle i šlag. Podijelite desert s prijateljima i vaše će se prijateljstvo pojačati.

Karlo Zedniček, 3.r.

Moja glava

Moja glava je gladna znanja. Ima smeđu kosu, oči smeđe boje, usne kao crvene papričice, a uši kao zvučnike. Moja glava ima mozak. U mozgu je znanje. U mozgu je igranje. Mozak mi je brbljav, ali pametan. Voli on sve to znanje. Sviđa mi se moja glava jer lijepa.

I pametna.

Mariela Milić, 4.r.

Petra Stjepić, 3.r.

Prve pahulje

Lepršaju prve pahulje kroz kišu.
Luduju na vjetru, lijevo, desno se njišu.

Zavrte se i plešu. Nema sreći kraja.
Koliko ih napada? Evo snježnog raja.

Na tlu bjelilo. Na licu crvenilo.
Grude u visini. Snješko u blizini.

Uđosmo u kuću. Kraj tople smo peći.

I grijemo ručice promrzle od leda.

A mama nam pripravlja topli čaj od meda.

Karmen Knežić, 5.r.

Činimo dobra djela

Jednog dana moj brat i ja smo otišli u prodavaonicu po namirnice. Bilo je kišovito. Pado je i grad. Kad smo uzeli sve namirnice i krenuli prema blagajni, ugledali smo jednu staricu ispred nas. Dogovorio sam se s bratom da je otpratimo do kuće jer ona nije imala kišobran, a nosila je dvije torbe pune namirnica. Tako starica nije pokisla, a mi smo učinili dobro djelo.

Karlo Zedniček, 3. r.

Jednog jutra moja braća Matko i Petar su pošli u vrt dok sam ja slušala glazbu. Igrali su se kod stare smokve, a Matko se čak popeo misleći da se neće ozlijediti. U jednom se trenutku okliznuo i posjekao nogu. Petar nije htio da mama sazna pa je dotrčao meni i šapnuo mi što se dogodilo. Uzela sam jednu bijelu majicu i traku za lijepljenje te otrčala prema Matku. Nekako sam mu uspjela previti ranu. Odlučili smo otići kod bake jer je sve ispalo dobro. No, ipak smo navečer mami ispričali što se dogodilo.

Emma Knežić, 3. r.

Imam mlađeg brata Roka koji ima šest godina. Odlučio sam mu pomoći u učenju vožnje bicikla bez pomoćnih točkova. Svaki dan smo pomalo vježbali. Bilo je padova, ali i smijeha. No, uz malu moju pomoć ipak je naučio voziti bicikl. Tome služe starija braća.

Dominik Raguž, 3. r.

Priredila: Marija Pendo, učiteljica

Onomadne je moj djede užego oganj na popretu. Uzo je botiju i žmuo. Sebi je ulio vina, a meni sok. Sjeli smo na tovjelicu u kantun i počeli čakulati. Spominjo se kad je on bio mali. Onda je doli na Drače dohodio vapor i prevezio čeljad. Tako smo, deboto, čakulali dva ure. Djede je reko da ga je zabolila škina i pošo prolegat novine. Volim moga djeda i infisana sam u njega.

Greta Radić, 3.r.

Često s bratom dohodim u Grad vizitati moju nonu i nona. Apena kad arivam na vrata oni me cijelu izljube i jako se arajdaju. None me subito pita što je bilo u skuli jer joj jako prema da sam odlična učenica. Nono s mojim bratom iziđe na taracu pa kanoćalom gledaju vapore u portu. Dok none i ja čakulamo ona vadi žmule i pjate da nas trata. Jedno kraj drugoga na tavulin stavlja beškotine i zahare. Iz botilje nam toči sok od praske. Dok to čini rominja kako je boli škina i kako će je tokati malo počinut na tovjelici. U to ulazi nono i spjegava nam da su defora Dakse videli đe salpavaju neku trabakulu koja se užegla. None mu je rekla neka ne šoka. Insoma moj nono i none su infisani u me i u moga brata. Zato ih ja puno ćutim.

Nives Kmetović, 3.r.

Onomadne zove me ded u komin. Ja zavitjo libro i odo k njemu. Znam, bit će kobasica. Užego je oganj i spravio žeravu na pupretu. Šjedi na pežulu i čakula s babom. Ona šjedi na tovjelici kala funjestre i gleda vapor na pučini. Oboje su desperani. Spominju se neke čejadi koje više nema. Dohodi neko čejade. Ded me šalje po botuju vina i po dva žmula da se potrataju. Moram odma i na puco po romijenču vode. U kominu se malo potratili pa sad šokaju. Čakulaju kako vaja ići salpa mrežu defora Šipana. Baba vadi zahare iz škafetina i daje mi. Govori kako je boli škina. Deboto će šest ura. Mati alarmala cijelo selo: „Nema mi deteta!“. Aja! Bit će mi kad dođem doma.

Karlo Zedniček, 3.r.

Jedno jutro Vlaho se stoprom digo iz posteje, a Frane već užegla oganj i donijela romijenču vode.

„Vlaho moj, dohodit će danas ona naša djeca s prvim vaporem. Treba im spravit što-god za izjest. Ne prema njima za onijem kruhom iz pekare, tokat će mi zamutit malo muke i kvasa pa ispec pogaču.“

„Ajde Frane, mene ti škina boli. Uštaklo me onomadne dok sam salpavo mrežu.“

„O, Vlaho moj, onda gori na gornjem podu u škafetu uzmi beškotina i zahara pa stavi na trpezu. Trebat će donijet i koju prasku iz potpoda.“

„Frane moja, ne mogu ja hodit gori, doli!“

„Ajde Vlaho, ne šokaj. Vaja nam djecu tratat. Donesi botiju vina i koji žmuo da možeš sjesti i počakulat malo s njima.“

Uzo Vlaho tovjelicu i sijo kala funjestre i lega foje, a djeca, deboto, stigla. Frane, ušesno čejade, ni tinel nije ofregala, a Vlaho je zove da mu ulije škudelu mlijeka i kafe.

„Evo ih, dohode!“ – reče mu Frane.

„I nose ti boket garofola za rođendan. Ti se propito nijesi ni avizo.“

Nina Krečak, 3.r.

Moja je baba jedno dobro čejade. Infisana sam u nju. Dohodim joj deboto svaki dan. Propito volim legat njezine libre, šokat i čakulat s njome. Onomadne sam joj ubrala boket rusica. Bilo joj je milo. Spominjem se kako smo vizitale tetu Jelu u Gornjim selima. Čekala nas je na funjestri. Bila je arajdana dok se skalavala niza skale doli. Sve joj je šesno u tinelu. Dala mi je žmuo hladne vode što je zahvatila romjenčom iza puča.

Tratala nas je pršutom i sirom iz uja. Iz škafetina je izvadila zahara za mene i brata. Na popretu je užegla oganj i stavila peći patate. Zamijesila je i pogaču. Tokalo nas je ostat na objedu. Kala popreta je bila tovjelica, a u kantunu botija uja. Nosila je primorsku nošnju i ubručić na glavi. Kad bi se sagnula, zaboljela bi je škina. Nije joj premalo što nema zuba, onomadne je slomila dentjeru. Nije mogla jesti beškot. Tratali smo se, javili se i uputili doma. Na moru je dundo salpavo mrežu, a iza ponte je pasavo vapor iz Grada.

Greta Čolaku, 3.r.

Ja moga djeda, deboto, odvazda zovem nono. On se zove Željko. Rodio se u Primorju, u selu trnovi kala Slanoga. Moj nono radi u hotelu i vazda je šesno obučen. U hotel dohode furesti iz cijeloga svijeta pa nonu prema da su svi kontenti. On s njima čakula, a kvando i kvando ih trata kupicom domaćeg pića. Onomadne je dobio kartolinu iz dalekog Japana od gosta koji je proljetos bio u hotelu.

On je veseljak, voli pjesmu i često se spominje svoje klape u kojoj je dugo pjevao. Kad ne radi u hotelu, onda je u trnovi u maslinama. Vodi i mene, apozito kad je berba. Vazda me sjetuje i govori kako ne smijem biti kočut i da moram puno legat. Moj nono je pravo čeljade i ja sam u njega infisan.

Luka Botica, 3.r.

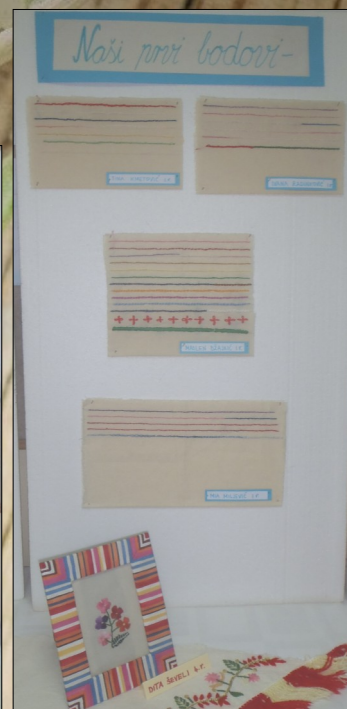

Priredila: Dubravka Lučić, učiteljica

Već treću godinu za redom održava se Primorski vez kao izvannastavna aktivnost u OŠ Slano koju vodi učiteljica Dubravka Lučić. Aktivnost većinom pohađaju učenice nižih razreda koje su svojom upornošću savladale osnovne bodove Primorskog veza te ih vješto koriste i kombiniraju s svom radu. Starije polaznice aktivnosti su: Nikolina Delalija (8.r.), Andrijana Kasavica (4.r.), Mariela Milić (4.r.), Greta Radić (3.r.), Nika Radinković (4. r.), Dita Švelj (4.r.)

U drugom polugodištu ove školske godine (2013./2014.) učenice prvog razreda su se zainteresirale za Primorski vez te su ga počele pohađati, a to su: Anamarija Delalija, Madlen Džajkić, Tina Kmetović, Nika Kraljević, Lucija Lončar, Matea Majdandžić, Mia Miljević, Dorja Nikolić, Ivana Radinković i Ana Švelj.

U sklopu „Primorskog veza“ gospođe Marije Weltrusky i Nike Tomović održale su radionicu predenja vune za sve zainteresirane učenike naše škole. Učenice su imale priliku vidjeti i držati u rukama vunu, KARTE - spravu za češljanje vune i vreteno. Povodom Dana škole održana je malu izložbu njihovih radova.

Folklorna skupina "Mali linđo"

Priredila: Marija Pendo, učiteljica

Folklorna skupina „Mali Linđo“ je i ove školske godine bila jako uspješna.

Kao što je gospodin Vido Bagur, voditelj prestižne Smotre folkloru Dalmacije "Na Neretvu misičina pala", u šali rekao: „Smotra u Metkoviću traje već 30 godina, a Mali linđo iz Slanoga već stotinu“ puno govori o marljivosti i kreativnosti naše skupine.

Puno se radilo, vježbalo, sviralo, plesalo, nastupalo...

Pridružili su nam se i novi zaljubljenici u Linđo: učenici prvog i drugog razreda. Ponosni smo na otkriće novog talenta, našeg svirača lijerice uvijek spremnog za nastup, učenika trećeg razreda Antonija Mišetu.

Najdraži osmijeh

Najdraži i najljepši osmijeh je njezin osmijeh. Osmijeh moje majke.

Najsretniji sam kada se ona smije.

Kada je tužna, činim sve da je razveselim.

Kada je ona sretna, i ja sam sretan.

Kao da smo povezani nečim posebnim.

Možda je to ona ljubav koja veže majku i dijete.

Najveća i najjača ljubav na svijetu.

Ljubav koju nitko ne može uništiti i umanjiti.

To je majčinska ljubav.

Jednostavno:volim je najviše na svijetu.

Najbolja je osoba koju poznajem.

Moja majka je moja najbolja prijateljica kojoj mogu sve reći i biti siguran da me nikada nikomu neće odati.

Sve će za mene učiniti u bilo kom trenutku.

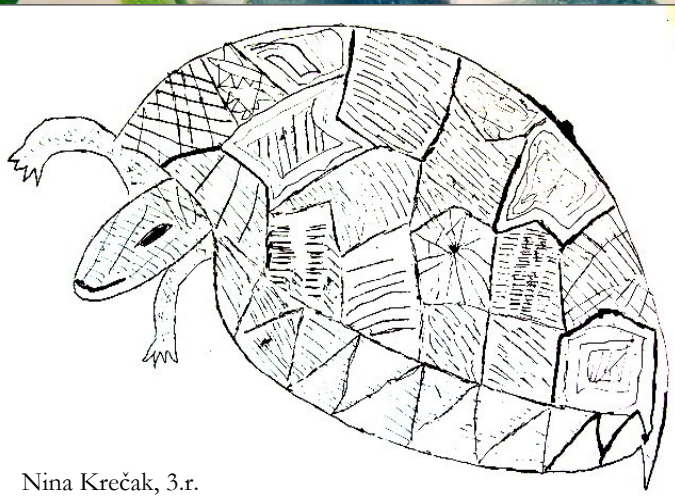
Siguran sam u to i znam to.

Naša ljubav je bezuvjetna. Volim majku.

Volim njezin osmijeh.

Ona je moja radost, moja sreća i moj mir.

Luka Kraljević, 7.r.

Nina Krečak, 3.r.

Žao mi je što ti nisam

Žao mi je što ti nisam nikada priznala

Što mi stvarno značiš.

Nikada nisam imala hrabrosti za tri, četiri male riječi.

Na usnama su mi bile,ali sam se bojala izreći ih.

Ali ja znam da ti znaš da te volim.

Marta Vitković 5. r.

„Ima bića koja nitko ne može zamijeniti“

Anka Petričević

Ima bića čiji nam zagrljaj fali.

Ima bića kojih nema otkako smo mali.

Ne želimo ih iz misli pustiti.

Oni će s nama uvijek živjeti.

Postoje oni u našim srcima.

Živjet će u njima još puno godina.

Jednom ćemo se ponovno sresti s njima.

Gore u raju.

U Božjem zagrljaju.

Karmen Knežić, 5.r.

KREATIVNI
KUTAK

Zemlja je naša mati

Zemlja je naša mati.

Koliko joj damo, i ona će nam dati.

U početku bijaše puna života i cvijeća.

A danas je prepuna otrova i smeća.

Čovjek rijeke truje, čovjek šume ruši

i u svojoj prljavštini polako se guši.

Marta Vitković, 5.r.

Moja baka

Neke uspomene i biće iz moga djetinjstva nikada neće izbledjeti. I sada se s tugom i radošću sjećam svoje bake i vremena provedenog s njom u igri.

Moja baka se zvala Nevenka. Bila je niskoga rasta i imala je zelene oči. Bila je brižna baka puna ljubavi . Svaki put ,kada bi došla k nama, ispunila bi našu kuću smijehom i zabavom. Voljela se sa mnogim igrati i šaliti.

Sjećam se jedne večeri, kada je nestalo struje, sjedila je na kauču i držala novine u rukama, a ja sam glumio duha.

Kada bi se ja pojavio kao duh, baka bi lupnula novinama od stol. „Što ti je, bako?“ pitao sam je. „Bojim se“, rekla je.

„Čega?“ - pitao sam ju. „Tega.“ - odgovorila je. „Čega, bako?“ - ponovno sam pitao. „Duha“, rekla je.

„Zašto?“

„Da me ne ćapa“, odgovorila mi je baka.

U tom trenutku je došla struja i prekinula našu zabavu. Baka je vidjela da duha nema. Baka me zagrlila i zajedno smo se smijali.

Ovo je samo jedna od mnogih igara koje sam igrao sa svojom bakom.

Moje bake više nema, ali mi je ostavila najljepše uspomene.

Ona je biće koje nitko ne može zamijeniti.

Marko Kola, 5.r.

Od ove školske godine učenici razredne nastave imali su mogućnosti uključiti se u novu izvannastavnu aktivnost.

Razlog ove aktivnosti mješovitog sadržaja je udovoljavanje različitim interesima učenika naše škole. Cilj rada u svim područjima-glazbenom, likovnom i sportskom je naučiti djecu kako razvijati interese, te kvalitetno provoditi slobodno vrijeme.

Aktivnost se odvijala jednom tjedno, izmjenjujući područja-svakog tjedna drugo. Uglavnom su u aktivnost bili uključeni učenici 1. i 2. razreda.

Neki od učenika su se iskazali u likovnom dijelu

- što je bilo vidljivo na panoima u različitim prigodama (Dušni dan, Sveti Nikola, Božić, Valentinovo, Maškare, Uskrs, Majčin dan i Dan škole).

Dio učenika je preferirao sportske aktivnosti u dvorani ili u školskom dvorištu (nogomet, između dvije vatre, preskakanje vijače). Kad je prilika zahtijevala, rado smo i zapjevali (Božić). Bilo je ugodno i veselo družiti se s učenicima u jednom ležernijem obliku nastave. Nadam se i budućoj suradnji.

Mala dramska skupina

Priredila: Nataša Pasković, učiteljica

S ciljem razvijanja govornih sposobnosti, scenskog pokreta i sigurnosti u sebe učiteljica Nataša Pasković je i ove školske godine vodila izvannastavnu aktivnost „Mala dramska skupina“. Okupila je učenike od prvog do četvrtog razreda, a mali kreativni prvašići su se uključili tijekom drugog polugodišta. Skupina se vrlo uspješno predstavljala na školskim priredbama tijekom cijele školske godine.

Najveći uspjeh postigla je učenica prvog razreda Matea Majdandžić na međuopćinskoj smotri „Li-Dra-No“ za učenike osnovnih škola s područja Primorja i Pelješca koja je održana u Trpnju, 28. siječnja. Matea je osvojila prvo mjesto monologom „Proljeće je, a u meni nemir“. Veoma zapažen uspjeh je imala i na županijskoj razini koja se održala u Kazalištu Marina Držića u Dubrovniku. Matea nije samo predstavljala slanjsku školu nego oduševila publiku, pobrala simpatije i pokazala kako se talent doista rađa. Priskrbila si je sve pohvale publike i ocjenjivačke komisije koja je bez dvojbe Mateu proglasila najtalentiranijom natjecateljicom, a njenu točku najuspješnijom. S ponosom možemo kazati kako je otkriven novi glumački talent koji bez sumnje podržava čitava obitelj što je izuzetno važno kako bi Matea stekla još veće samopouzdanje i sigurnost u sebe.

Sudjelovali su i na proslavi Dana škole s dva igrokaza: „Plesna haljina žutog maslačka“ i „Mišje carstvo“. Igrokaz „Plesna haljina žutog maslačka“ nastao je prema istoimenoj knjizi autorice Sunčane Škrinjarić koju smo obradili na satu hrvatskoj jezika i na satu likovne kulture. Realizacija igrokaza ne bi tako dobro uspjela da nije bilo vrijednih ruku roditelja naših učenika koji su pomagali prilikom izrade ovih prekrasnih kostima.

Moj svijet

Svijet u kom nema svađe,
Nasilja i krađe.
Gdje jači ne tlaču slabije.
Gdje mlađi poštuju starije.

Gdje ljudi nisu pohlepni.
Gdje nema ratova,
Zlostavljanja i gladi.
Svijet u kojemu svaki tata radi.

Gdje se šume ne lome i životinje
ne love.

To je moj svijet.
O njemu sanjam i želim da takav
bude.

Sloboda! Sloboda!
Sloboda za sve ljude.

Toni Ševelj, 6.r.

Veliki odmor

Deset sati i dvadeset i pet minuta.
Brzo.

Trk u kabinet matematike. U jednoj ruci sok, u drugoj maren-
da, a ispod pazuha dnevnik i bilježnica iz hrvatskog. Moram
prepisati hrvatski od Tina. On uvijek piše zadaću doma.

Uхватила me panika. Hoću li sve stići? Bjež preko vrata, a
učiteljica povijesti za mnom:

“Nikoleta, izbriši ploču!”

Sve bacih na klupu, zgrabih spužvu i smočih je. Nisam vodu
iscijedila. Sav je pod mokr. Brže, bolje briši pod, briši ploču
dok učiteljica traži nešto u ormaru.

Zgrabih stvari i u matematiku, napokon.

„Danas imate kratku provjeru“, rekla je učiteljica čim smo se
pojaviли na vratima.

Ovo je ludnica, ovo je ludnica, ludnicaaaa! Ponavljam i trčim
iza škole s Tinom. Nisam ni domaći iz matematike napisala.
Pišem, niti znam što pišem, niti će učiteljica moći pročitati.

Zvoni. Kad prije, majke ti mile? Ništa nisam stigla, a maren-
da mi i sada u ruci.

Opet trka u razred.

Trčim i pitam se zašto ovaj odmor zovu veliki kad ovako
kratko traje.

Nikoleta Pitarević, 6.r.

Šetnja kroz Slano

Naša škola se nalazi u Slanom, a i većini
njenih učenika je to zavičajno mjesto.

U petak preko sata tjelesnog, te sata razred-
nog odjeljenja, učenici 1. i 2. razreda su pošli
u šetnju. Išli smo do Koceljevića. Naš vodič
je bio Patrik Šišević, učenik 2. razreda. Kada
smo stigli na uzvisinu, zadivili smo se preli-
jepim pogledom na našu val. Isticao se hot-
el Admiral svojom veličinom i ljepotom.
Livade oko nas su bile prepune proljetnog
cvijeća i procvjetalih voćaka. Osjećali smo
miris mora, uzorane zemlje. Čitavo vrijeme
nas je pratio zvuk bagera koji smo svi poku-
šavali nadjačati, ali nismo uspijevali. Bilo
nam je jako zanimljivo i veseli smo se vratili
u školu.

Učenici 2. razreda

Moja mama

Moja mama zove se Ružica. Ima zelene oči, a kosa
je srednje duljine. Visoka je i mršava. Ona je uvijek
nasmijana, ali i dobra i nježna. Povremeno radi i
jako voli cvijeće. Meni je moja mama najvažnija na
svijetu.

Dubravko Tepšić, 2.r.

Mama

Moja mama je visoka

Nosi naočale

Mršava je

Prilično je spretna

Moja mama je sretna

Mateo Smrdelj, 2.r.

Ljubav prema roditeljima

Ljubav prema roditeljima
treba svakodnevno poka-
zivati. Oni su nas odgojili,
brinu se za nas, rade kako
bi nam sve omogućili. Ne
sjećamo se, ali su noći
probdjeli uz naš krevet.
Mnogi zaboravljaju na sve
što su nam roditelji pruži-
li. Kad odrastemo i stek-
nemo svoju obitelj, ne
trebamo zaboraviti na
naše roditelje, nemoćne i
stare.

KREATIVNI
KUTAK

Moja ljubav

Imam jednu simpu.
Neću reći ime. I
Ima zlatnu kosu
I pjegice na nosu.

Darujem joj cvijeće.
Pomiriše ga ona.
Ne znam što joj reći
Pa ostanem bez tona.

Gledam je na satu.
I baš mi je lijepa.

Ali onda shvatim
koliko mi je daleka.

Prođe neko vrijeme
I opet je gledam.
To je moja ljubav
Nikomu je ne dam.

I ja se njoj sviđam
Kao i ona meni.
Ma, iz aviona se vidi
da smo zaljubljeni.

Toni Ševelj, 6.r.

Mnoga djeca odvedu roditel-
je u domove za stare ljude
jer „nemaju vremena“ za
brigu o njima. Smatram da
to nije lijepo. Trebamo im
pružiti ljubav i brigu jedna-
ko, i više, kao što su oni na-
ma.

Nika Radinković, 4.r.

Priredili: Josip Kačunić, vjeroučitelj i Ljiljana Šimunović, nastavnica hrvatskog jezika

Već godinama OŠ Slano nosi status Eko-škole i jedna je u velikoj obitelji škola koje promiču ekološku edukaciju, eko razmišljanje i primjenu ekološke edukacije u praksi. Nekada manje, nekada više, kako broj učenika i financijska sredstva dopuštaju, provode svoje projekte uključujući u realizaciju istih sve djelatnike Škole, roditelje i lokalnu zajednicu. Učitelji se trude kako bi učenicima zdrav odnos prema okolišu i prema samima sebi postao i ostao način življenja. I ove su godine slijedom ekološke svijesti zaslužili prestižno priznanje i obnovili status Eko-škole.

16. svibnja u dvorani Ambasador restorana Gasto Globus na Zagrebačkom Velesajmu održano je svečano uručenje certifikata te podjela zastava Eko-školama u Hrvatskoj. Među njima je i Eko-škola Slano, Međunarodna Eko-škola u čije je ime srebrnu plaketu i zelenu zastavu preuzeo gospodin Josip Kačunić, eko-kordinator i vjeroučitelj u OŠ Slano. Ovo je potvrda predanoga rada i učiteljskih nastojanja, dječjeg prihvaćanja ekoloških smjernica i potvrda realizacije zadanog programa u tom području odgoja.

Projekcija animiranog filma "Ozgy Ozgone" u sklopu ekoloških aktivnosti. Preko crtanog filma dobili su kratku edukaciju o tome što je ozonski omotač te kako smo i na koji način pozvani voditi brigu za njegovo očuvanje. Učenici su dobili i inspiracije kako bi mogli izraditi likovne radove sa kolažom na temu zaštite ozonskog omotača te su s istim radovima sudjelovali na natječaju koje je objavilo Ministarstvo zaštite okoliša.

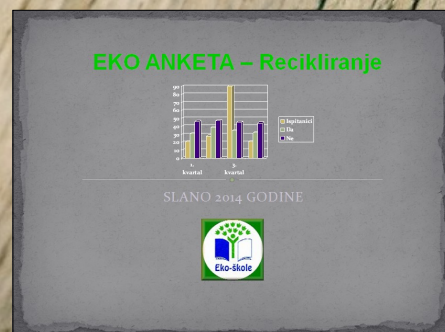
Na samoj svečanosti svim pozvanima obratio se predsjednik Udruge Lijepa naša, predsjednik Hrvatskog povjerenstva Zaklade za odgoj i obrazovanje doc.dr.sc. gospodin Ante Kutle. Naglasio je kako ove godine čak jedanaest škola nije obnovilo svoj status Eko-škole što nikako nije dobro budući da bi svaka škola trebala nastojati postati dio ove velike Međunarodne zajednice Eko-škola. Kazao je kako su programi i projekti koje Eko-škole provode od velikoga značaja za društvo i svijet u kojemu živimo.

Svakako bi sve projekte teško bilo provoditi bez kumova i potpore lokalne zajednice. OŠ Slano ima tu sreću što uvijek u ovakvim i sličnim projektima nailazi na susretljivost i materijalnu i moralnu potporu svoga kuma hotela Osmine i Općine Dubrovačko primorje.

Takva potpora je ujedno i poticaj kako bi se već za sljedeću godinu ostvarili novi projekti i kako bi slanjska škola bila među onim školama koje ne odustaju od očuvanja i brige za ovaj komad zemlje na komu žive. A s njima uče i stariji i znaju kako smo svi zajedno dužni sačuvati ovaj svijet za one koji dolaze jer smo ga od njih i posudili.

Učenici 7. razreda, uz vodstvo koordinатора Eko škole Slano, u svibnju su proveli malu eko anketu potaknuti postavljanjem novih kontejnera za reciklažu u blizini škole. U njima se prikuplja otpad za plastiku, papir i staklo. Cilj anketa je bio saznati koliko je lokalno stanovništvo upoznato s ovim ekološkim korakom naše općine Dubrovačko primorje.

Više o anketi pročitajte na našoj web stranici!

Priredio: Josip Kačunić, vjeroučitelj

Tko je za mene Isus Krist?

Sjedeći u klupi za vrijeme Svete mise, razmišljala sam o Isusu. Je li možda Bog opet poslao svoga sina na Zemlju kako bi donio spasenje ovom propalom narodu? Možda je baš sad negdje malo dijete prohodalo i igra se s ostalom djecom, a da nitko od njih ne zna veličinu Sina Božjega. To je ljepota i snaga Boga. On se poistovjećuje s nama običnim ljudima, prilazi grešnicima, bolesnima i siromašnima. Za njega nema razlike među nama i tome nas uči. Isusa smatram bezgrešnom osobom koja bi svojim postupcima mogla spasiti ovaj svijet od potpunog uništenja. On je za mene prijatelj, pun ljubavi, mudrosti i optimizma. Smatram da mu se mogu povjeriti, a On me razumije i savjetuje. Bog nam se svaki dan obraća i to preko prosjaka, bolesnih i nemoćnih. Nažalost, mnogi od nas okreću glavu kada ugledaju nekoga komu treba pomoći. Bog je u cvijetu kojeg smo zaboravili zaliti, a on sad vene. Ostaje bez duše i života. Potrebno mu je samo malo pažnje i ljubavi kako bi narastao u prekrasnu biljku. Naša vjera je poput ovog cvijeta. Potrebnu ju je hraniti molitvom, dobrotom i nadom. Bog je uvijek uz nas. No, znajte, uvenuli cvijet se ne može spasiti.

Daphne Franušić, 8.r.

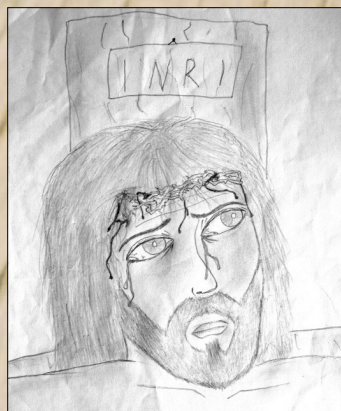

Nikoleta Pitarević

Marta
Vitković**Vjernici 21. stoljeća**

Neću pogriješiti ako kažem da su prije ljudi živjeli u skladu s Božjim zapovijedima. Pravednost, dobrota i poštenje nisu im bili strani. Učili smo da je bilo i ružnih događanja, poput Crkvenog raskola i ratova koji su se vodili u ime Crkve. No, smatram da je sadašnjost postala jako ružna. Čini mi se da se sve vrti oko novca, droge i alkohola. Postoje ljudi koji idu redovito u crkvu i žive u skladu s načelima katoličke vjere, ali mnogi ne žive tako. Trudim se biti dobrom osobom i okružen sam dobrim ljudima. Svake večeri molim se Bogu, a nedjeljom idem redovito na misu. Ne smatram se svetcem, ali želim biti pravi vjernik. Mislim da to nije teško pa pozivam se i sve ostale da razmisle o svojim navikama.

Tin Pavković, 6.r.

Toni
Švelj**Prva pričest**

Priredila: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

25. svibnja u crkvi sv. Vlaha u Slanomu bilo je posebno veselo i svečano. Crkva je bila premala kako bi primila sve župljane, rodbinu i prijatelje koji su željeli svjedočiti primanju sakramenta Prve sv. Pričesti naših malih trećaša. Bio je to veliki dan za njih i njihove obitelji, našu župnu zajednicu i za zajednicu Sv. Crkve. Ono što su na krštenju u njihovo ime izrekli njihovi kumovi i roditelji u nedjelju su potvrdili i sami.

Programom, kojega su pripremali sa svojim vjeroučiteljem Josipom Kačunićem, oduševili su sve koji su ih imali sreću gledati i čuti. I s razlogom su roditelji bili ponosni na svoju djecu jer je i ovo bila idealna prilika da pokažu kako slave ovaj važan dan i događaj u njihovim životima. Svetu misu služili su fra Luka Zorić i fra Ljudevit Lasta, a svečani program vodio je Josip Kačunić uz glazbenu pratnju sestre Vladimire Vučić. Uključivanje najmlađih i maloga zbora u slavlje Prve svete pričesti je oduševilo je sve župljane koji su pohvalili prvopričesnike i poslije govorili o tomu kako je misa bila posebno svečana.

Priredila: Ljiljana Šimunović, nastavnica hrv. jezika

Na Dan oslobođenja Dubrovačkoga primorja 21. svibnja, dvije primorske osnovne škole slavile su svoj dan. I jedna i druga škola Dan Škole proslavljaju ujedno obilježavajući i dan Općine Dubrovačko primorje i Dan oslobođenja. Po prvi put su proslavu i program organizirale zajedno i pokazalo se kako je to izvrsna ideja.

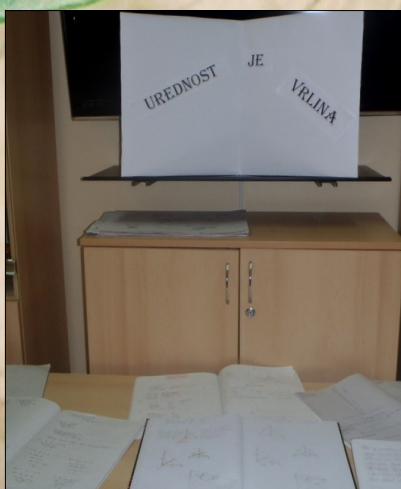

Već u jutarnjim satima učenici su se počeli družiti, zajedno slavili svetu misu, održali svečanu priredbu na kojoj su pokazali svoje glumačke i pjevačke talente. Pred okupljenim roditeljima i gostima su pjevali, recitirali i glumili i naravno, zaigrali linčo. OŠ Slano je imala još jedan razlog za slavlje jer je ovaj dan bio i prigoda za podizanje zelene zastave koju su svečano uz „Odu radosti“, koju je izveo učenički zbor OŠ Slano, podigli direktor Osmira Igor Vlahović i učiteljica Marija Pendo. Tim činom su pokazali kako je OŠ Slano još jednom obnovila status Međunarodne Eko-škole.

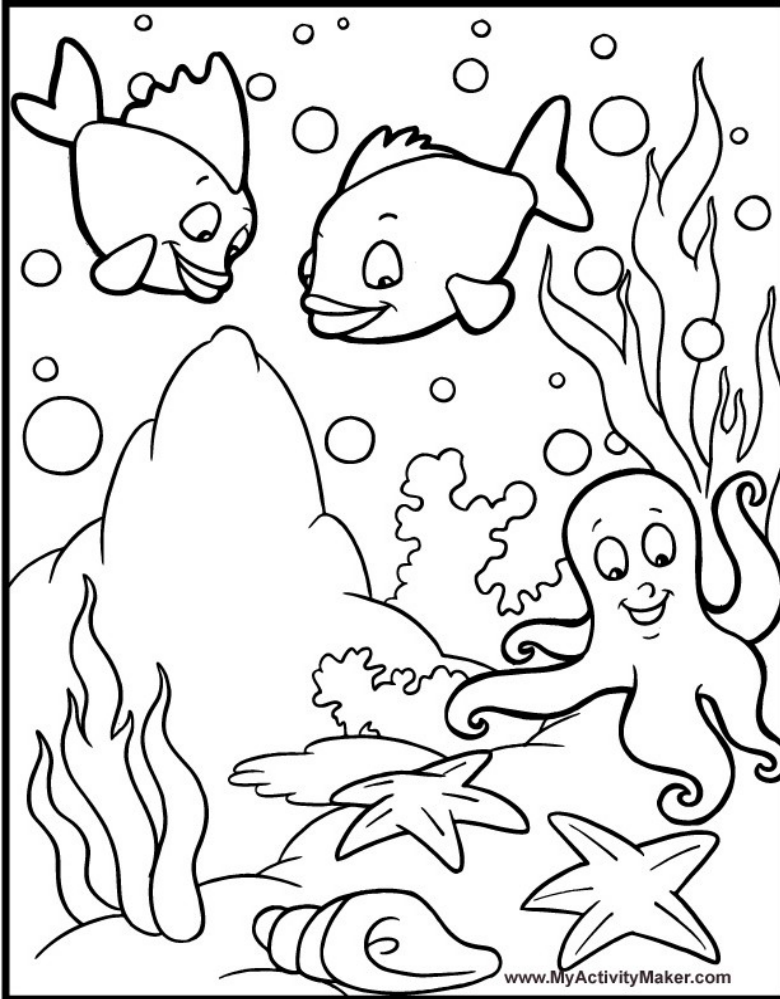

Poslije svečane priredbe uslijedio je najzabavniji dio programa, natjecanje škola u sportskim disciplinama. U dvorani je bila prava sportska atmosfera koju su podizala glasna navijanja. Bez obzira na rezultate muških i ženskih ekipa u košarci i rukometu, najvažnije je bilo druženje, pogotovo učenicima iz OŠ Primorje iz Smokovljana kojima su aktivnosti u sportskoj dvorani strane pa je ovo bila izvrsna prigoda za pravi doživljaj sportske atmosfere u odgovarajućem prostoru. Voditelji izvannastavnih aktivnosti pripremili su izložbe učeničkih radova.

A kako bi sve proteklo uz čašćenje, ove godine se pobrinuo Grand Hotel Admiral, Općina Dubrovačko primorje i najbolje mame i bake koje svaku školsku svečanost zaslade kolačima pa im OŠ Slano svima zahvaljuje na suradnji. I na kraju je ostala potvrđena odluka kako će i do godine mali Primorci zajedno slaviti.

Engleski

RIJEČI SA SLIČICA,
ONAKO KAKO SE PIŠU
NA ENGLISKOM,
ZAOKRUŽI U OSMOSMJERCI

M	I	F	Č	F	M	R	G	L	V
C	E	I	U	T	O	T	A	Z	J
Š	L	S	O	T	U	I	A	P	E
B	V	H	F	Ć	S	F	Č	Ž	O
M	A	L	K	Z	E	K	G	C	E
L	B	L	U	O	A	O	N	A	V
P	I	G	L	P	F	O	M	R	P
Đ	K	R	P	T	O	B	R	R	S
V	E	L	A	P	A	E	J	O	K
Š	E	Ž	R	C	K	C	K	T	U

OTKRIJ KOJEGA MIŠA LOVI MAČKA.
KAD DOBEŠ DO KRAJA,
ZAOKRUŽI TOGA MIŠA.

At the bottom of the maze, there are five mice: a blue mouse, a yellow mouse, a grey mouse, a pink mouse, and a yellow mouse.

MATEMATIKA

IZRAČUNAJ I DOBIVENE
REZULTATE
UPIŠI U KRIZALJKU

- $10 - 8 + 5 = \underline{\quad}$
- $3 + 11 - 8 = \underline{\quad}$
- $16 - 6 - 9 = \underline{\quad}$
- $14 - 10 + 0 = \underline{\quad}$
- $20 - 15 + 7 = \underline{\quad}$

Adio, osmašice!

Svaka je generacija po nečemu posebna.

I mi smo bile.

Četiri cure pristojne, drage i mile.

S nama niste imali problema.

Vjerujemo da naše ponašanje nije bilo u zbornici tema.

Iz našega razreda nije se čula vika i galama.

Bile smo pristojne kako i priliči djevojkama.

Ponekad ste se na naš rad znali žaliti.

Bile smo posebne i zato ćemo vam faliti.

Iako smo željele što prije odrasti i otići u svijet novi,

Najljepši dani djetinjstva prošli su u ovoj školi.

Na rastanku vam želimo sreću u životu i radu.

I vi nama poželite isto u novoj školi u Gradu.

Vaše cure kakvih nema:

Daphne, Anamarija,

Nikolina i Kristina.

